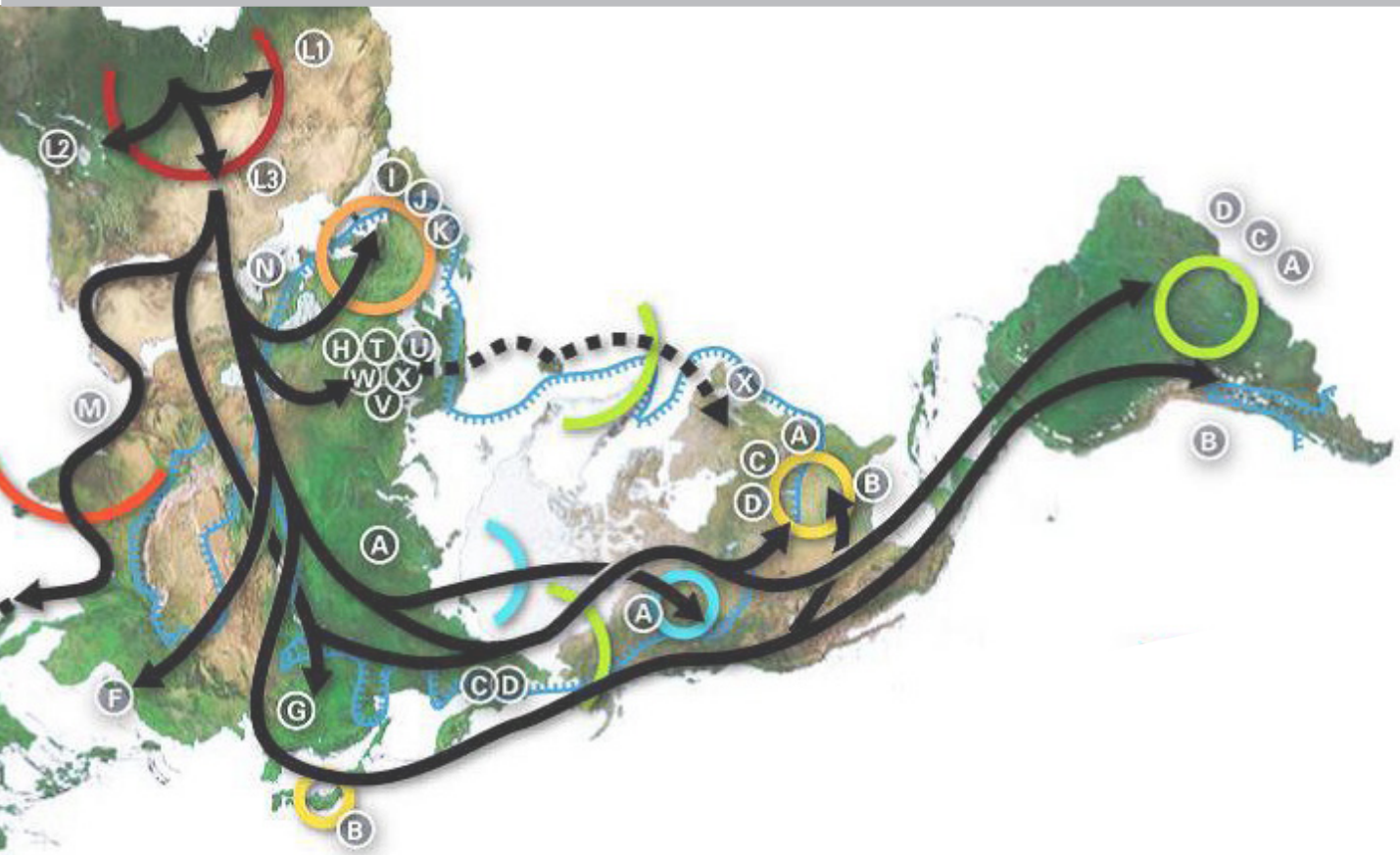

Human migration - vi har ikke rødder, vi har fødder.

En performativ udstilling på Statens Naturhistoriske Museum.

Et samarbejde mellem Den Danske Scenekunstscole, Center for GeoGenetik ved Statens Naturhistoriske Museum og C:ntact.

UDSTILLINGSIDÉ:

“Human migration” er en tværæstetisk performativ udstilling, som befinder sig i grænsefladen mellem socialpolitisk scenekunst og videnskabelig formidling. Udstillingens kunstneriske idé tager afsæt i DNA-forskeren Eske Willerslevs oplæg om, at ”banebrydende forskning sker i mødet mellem forskellige discipliner”. Det enestående ved udstillingen er, at den bygger på et møde mellem moderne scenekunst og forskning, som kan bidrage til en udvidet forståelse af et af de til alle tiders største udfordringer, human migration.”

INDHOLDOVERSIGT:

S. 2	UDSTILLINGSIDÉ
S. 4 - 8	ANSØGNING
S. 9 - 30	BILAG 1 - KUNSTNER PROFILER
S. 31 - 34	BILAG 2 - PERFORMERE / GUIDES
S. 35 - 37	BILAG 3 - CONTACT PERFORMERE
S. 38 - 39	BILAG 4 - FORSKERPROFIL
S. 40 - 44	BILAG 5 - FORSKNINGRESULTATER
S. 45 - 49	BILAG 6 - STATENS NATURHISTORISKE MUSEUM
S. 50	BILAG 7 - FRA FORSKNING TIL RAP
S. 51 - 54	BILAG 8 - WORKSHOP TEKSTER
S. 55 - 58	BILAG 9 - PROJEKTLEDERE

Human migration - vi har ikke rødder, vi har fødder.

En performativ udstilling på Statens Naturhistoriske Museums matrikel.

Et samarbejde mellem Den Danske Scenekunstscole, Center for GeoGenetik ved Statens Naturhistoriske Museum og C:ntact.

Baggrund og motivation

Det tematiske afsæt for den performative udstilling er forskningsprojektet Human Migration, som iscenesætter og underviser Inger Eilersen fra Den Danske Scenekunstscole står bag.

Forskningsprojektet: undersøger metoder til kunstnerisk at perspektivere forskningen inden for molekylær antropologi i dialog med personlige narrativer. Projektet er støttet af Kulturministeriets Pulje til Kunstnerisk Udviklingsvirksomhed og udvikles i perioden februar 2016 til december 2018. Projektet Human Migration undersøger, hvordan kunsten kan skabe og formidle nye temaer og perspektiver i debatten om den store migration, der aktuelt pågår i Europa. Projektet vil sammentænke en kunstnerisk og en videnskabelig undersøgelse af human migration. Projektets kunstneriske sigte er, at iscenesætte og reflektere videnskabelige forskningsresultater og personlige fortællinger, således at de gensidigt perspektiverer hinanden. Gennem et kollektivt research, - og udviklingsarbejde skaber projektet metoder og iscenesættelsesstrategier, der sætter kunsten i spil med den genetiske viden, samt fokuserer på dialogen mellem kunstnere og hverdagseksperter.

Samarbejdet med Center for GeoGenetik ved Statens Naturhistoriske Museum og C:ntact er etableret via forskningsprojektet, og udstillingen er derfor en meget konkret manifestation af en frugtbar og nuanceret fælles undersøgelse. I kraft af sit performative udgangspunkt åbner udstillingsprojektet for nye perceptions- og erkendelsesmuligheder for et moderne, nysgerrigt publikum og udfordrer grænselandet mellem kunsten og videnskaben.

"Op igennem historien har kunst og videnskab kørt parløb og været forenet i en nysgerrighed overfor verden og livet – en trang til at afdække virkeligheden. Museet rummer råmaterialet til at forsøge at forstå verden og de processer, der omgiver os, og vi ønsker at give plads til det andet blik på vores samlinger og forskning, som de kunstneriske discipliner kan bidrage med."

Anders Drud Jordan, Udstillingsleder SNM

"Jeg ser Human Migration projektet som et stærkt pionerende projekt, både inden for mit eget felt og almindelig videnskabsformidling som indenfor performance arts, både indholdsmæssigt men også formmæssigt i kraft af kælderens på museet og deltagerinvolveringen. Projektet er en helt unik mulighed for at få kød og blod på gamle skeletter og iscenesætte både menneskehedens historie, hylde mangfoldighed, acceptere at folkevandring og sex er de eneste konstanter i vores historie og ikke en opfindelse af det 20. århundrede."

Peter de Barros Damgaard Ph.d. Geogenetik

"Projektet omkring Human Migration er interessant for mig, fordi det sætter de individuelle historier om rejse, flugt, savn og håb, jeg primært har beskæftiget mig med, ind i et historisk perspektiv. På den måde kombinerer det mikroperspektivet på den menneskelige rejse med makroperspektivet, mennesket med menneskehed, kunsten med videnskaben, beretningen med analysen og følelsen med forståelsen. Udover at udvide min egen indsigt på området, håber jeg at projektet kan være med til at skabe større forståelse og interesse for, hvorfor mennesker vælger at forlade deres hjem, i dag såvel som igennem historien."

Babak Vakili, rapper og tekstudvikler C:NTACT

Organisering

Statens Naturhistoriske Museum lægger lokaler til, bidrager med videnspersoner på udstillings-, - og forskningsfeltet og faciliterer møder på stedet om projektet. Contact medvirker som rekrutteringspartner og bidrager med metodisk viden om arbejdet med personlige narrativer. Den Danske Scenekunstscole bidrager med udstyr, såsom lys, lyd og teknisk personale i udviklingsprocessen samt administration af projektet. Alle tre institutioner bidrager til formidlingen af udstillingen.

Den performative udstilling

Den performative udstilling opløser grænsefladerne mellem videnskabelig formidling, personlige narrativer og kunstnerisk refleksion, mellem scenekunst og billedkunst og mellem performer og publikum. Udstillingen skaber rum for oplevelsen af, at vi alle er en del af menneskets evige bevægelse, og på den måde tilbydes publikum mere refleksive forståelser end den udbredte brug af binære modsætningspar, som store dele af migrationsdebatten byder på: Os/dem, selv/anden, rodfæstet /rodløshed, hjemkultur/ fremmedkultur, opbrud/ankomst). Udstillingen giver nye perspektiver på det faktum, at det europæiske samfund uophørligt påvirkes og ændres af en stadig stigende mangfoldighed i befolkninger og kulturer.

Lokalitet

"Migration er en nødvendighed for menneskets overlevelse, at mødes, at blande gener og kulturer, gør os stærke og modstandsdygtige" **Eske Willerslev**, professor Geogenetisk Center

Den performative udstilling skal udspille sig i lokalerne på Nørre Voldgade 5-7, hvor Geologisk Museum og Geogenetisk Center er placeret.

Matriklen rummer muligheden for at skabe en tredelt oplevelse, hvis format ligner en rejse.

- 1: Det store åbne auditorium med udsyn til Botanisk Have.
- 2: Bevægelsen gennem mange slags rum under jorden, hvor det er vanskeligt at orientere sig.
- 3: Bevægelsen ud i Botanisk Have.

Medvirkende kunstnere og performere

Det kunstneriske team er sammensat ud fra tanken om, at en enkelt kunstnerisk disciplin alene, ikke evner at reflektere et så komplekst og udfordrende emne som migration. I balancegangen mellem grænsefladerne ønsker vi at tale til et nyt publikum, der er vant til at bevæge sig mellem forskellige oplevelser og forståelser. Desuden er feltet af kunstnere en blanding af erfarne og helt unge kunstnere, ud fra den betragtning at vi sammen kan skabe en god synergi.

Derfor er det kunstneriske team sammensat af (**Bilag 1**) :

Billedkunstnere:

- **Lilibeth Cuenca Rasmussen**, arbejder med etnicitet, tro og social-kulturelle konstruktioner samt sin erfaring med tværfæstet samarbejder.
- **Nikolaj Bendix Skyum Larsen**, arbejder i flere formater omkring migration og flygtninge.
- **Monia Sander**, deltager med afsæt i både lyrik, video og performance.

Scenekunstnere/iscenesættere:

- **Christian Albrechtsen**, Scenograf og kostumedesigner. Arbejder især med konceptuel iscenesættelse og skulpturelle kostumer.
- **Ida Grarup**, Scenograf. Har tidligere arbejdet intensivt med performative udstillinger og artefakter,

for eksempel på Martyrmuseet på teater S/H

- **David Gehrt** Scenograf. Har gennemført et større udviklingsarbejde med iscenesættelse gennem lysmedier, især neon.
- **Jeppe Lawaetz**, lys og video kunstner deltager med en stor erfaring fra tidligere museumssamarbejder
- **Yann Coppier**, komponist og lyd designer Arbejder researchbaseret og er gennem sit eget forskningsprojekt optaget af at lave lyd installationer.
- **Inger Eilersen**, iscenesætter og Scenekunst-forsker, initiator for projektet.

C:NTACT performere (Bilag 3) :

Fra c:ntact: Performerne fra C:ntact er deltager fordi de sammen danner et bredt perspektiv af erfaringer som migranter og fordi de gennem tidligere performances på C:ntact, har vist sig som stærke historiefortællere.

- **Babak Valili**
- **Azra Choudhary**
- **Solaf Masoud**
- **Dawit Haile**
- **Manilla Ghafari**
- **Yonas Zaid**

Performere/Guider i udstillingen (Bilag 2) :

Medvirker til at lede publikum gennem forestillingen, de indtager forskellige positioner og figurer i andres rum og fortællinger som performere i live installationer. Begge kan også bidrage med egne fortællinger

- **Evrin Benli**, Skuespillerstuderende, tidligere C:ntact performer
- **Özlem Saglanmark**, Skuespiller

Forskere:

Forskerne i Eske Willerslevs forskningsgruppe (The Willerslev Group) bidrager med deres forskningsmateriale, som er med til at danne grundlag, for den performative udstilling. En pointe i udstillingen er at forskningen ikke kun fortælles af forskere, men er fortolkningsmateriale for alle kunstnere.

- **Peter De Barros Damgaard** (medvirker i den performative udstilling)
- + endnu ukendte forskere, som vi først kan finde i løbet af 2017

Kunstnerisk proces

Med afsæt i migranters personlige fortællinger, menneskets historie, forskningsresultater og forskerens rejse, udvælger det kunstneriske team nedslag i materialet som inspirerer til udviklingen af selvstændige værker. Hver kunstner vælger sine rum og/eller sine fortællinger og skaber sine værker. Allerede eksisterende værker, skabt af de medvirkende kunstnere, kan også indgå i udstillingen. Værkerne kan manifestere sig som installationer, digte, videoer, lydlandskaber/soundscapes, performances og fortællinger. (Forskningsresultaterne er udvalgt, **bilag 5**, et eksempel på forskerens rejse er i **bilag 4**, brudstykker af personlige fortællinger findes i **bilag 7** og **bilag 8**)

Gennem arbejdsworkshop skaber vi fælles forståelse og sammenhæng mellem de valgte nedslag, det er både muligt og ønskeligt, at nogle kunstnere der vælger at samarbejde i mindre grupper sammen eller på tværs af discipliner

Genetisk billet

Det er under overvejelse at udbyde en "genetisk billet" i tilkøb til den ordinære entre på udstillingen. Det vil sige, at man som publikum forud for udstillingen kan indsende en spytp prøve og gennem udstillingen indsamle elementer, der til sidst giver svar på ens egen genetiske sammensætning. På den måde kan

man på et helt personligt plan få svar på, hvor man stammer fra. Projektgruppen er i gang undersøge om Videnskabsetisk Komité vil godkende dette.

Publikums oplevelse

Udstillingen bliver skabt af kunsterne i den nederste kælder i bygningen under Geologisk Museum i ca. 25 større eller mindre rum, samt i Botanisk have. Andre lokaler som auditoriet og rotunderne i bygningen (**bilag 6**) vil sandsynligvis også blive sat i spil. Udstillingen skabes i to versioner.

Version 1: Den performative udstilling

For publikum starter oplevelsen i auditoriet med et foredrag, hvor en forsker fortæller om menneskets første migrationsbølge: Rejsen ud af Afrika til Europa – til Asien – Australien og den ny verden. Fortællingen er baseret på Peter C. Kjærgaards bog "Familien". Efter foredraget begynder publikums rejse. Opdelt i grupper på 10-15 personer følger de en guide til rotunderne. Her iscenesættes mulige scenarier om fremtidens migrations-årsager, som fx. global opvarmning eller sygdomsudbrud. Guiderne ledsager herefter publikum ned til kælderen. De 25 små rum i kælderen vil kunstnerisk reflektere migranternes personlige fortællinger, menneskets historie, forskningsresultater og forskerens rejse. Visuelt afspejles på den ene side kontrasterne i den videnskabelige proces: Spændet mellem urbefolkninger, ritualer, gamle ekskrementer, øde sletter, forvitrede knogler og de kølige laboratorier, sterilitet, stål, glas og teknologi, DNA strukturer. På den anden side vandringens årsager og aftryk. I rummene vil forskere og migranter i samarbejde med guiderne, bevæge sig gennem kunstneriske udtryk som musik, digte og fortællinger for på den måde dele beretningen om individets og menneskehedens rejse. Nogle installationer danner egne oplevelsesrum uden performere. Udstillingen inviterer publikum til at være medskabende og overkomme forhindringer for at bevæge sig videre i udstillingen.

Ved afslutningen af kælderoplevelsen, kommer publikum ud i Botanisk Have, som også vil rumme en række installationer. Grupperne samles, og der bydes på mad og drikke. Der gives mulighed for at reflektere over det oplevede og sammenligne de genetiske resultater. De performere, der har været i kælderen, er værter for den udendørs vandring og refleksionerne. Selve publikumsoplevelsen slutter med, at alle publikummer samles omkring søen foran Palmehuset.

Version 2 - Udstillingen

En anden version af udstillingen kommer til at foregå uden performere. Publikum vil her bevæge sig gennem de samme rum som i den performative version. De vil træde ind i sporene fra de ikke tilstedeværende performere og forskere, fx. ved at iføre sig dele af en cleandragt, som en forsker anvender, og stikke hænderne i en lukket boks for at suge væske op i et lille rør, mens man hører et digt (**bilag 6**). Eller fx træde ind i et rum, hvor Azras historie udspiller sig - den kan i denne version opleves som fragmenter af ord på væggene, som man kan læse, mens man udfører den samme handling, som hun gør i den performative version.

Formidling

Udstillingen vil blive formidlet gennem alle tre institutioners hjemmesider og med et fælles program. Udviklingen af projektet vil ligeledes kunne følges gennem en digital platform. Det er en ambition at skabe portrætter af alle deltagere i projektet og senere dialoger, gerne af kort varighed (2- 3 minutter). Fotoarbejde som dokumenterer de visuelle processer, kan evt. danne basis for en fotobog efterfølgende. Under udstillingens tilblivelse vil der blive holdt arrangementer (4 - 5 stk.), hvor de etiske dilemmaer i projektets indhold diskuteres af et mangfoldigt panel, og der vil blive etableret en fokusgruppe, der følger udstillingens tilblivelse fra start til slut.

Tidsplan

August – December 2017:	Kollektivt konceptuelt arbejde – kortlægning af sammenhæng i de narrative og visuelle fortællinger. Rekruttering af performere, migranter og forskere.
Januar – Maj 2018:	Udvikling af personlige narrativer – modeller af hvert rum skabes.
April – Juni 2018:	Processtudie og laboratoriearbejde
Juni – August 2018:	Prøve forløb - plakat og program udarbejdes sensommeren 2018 i en periode på 3 uger.
August 2018:	Udstillingen åbner
August – oktober 2018:	Performativ udstilling plus udstilling uden performere gennemføres

Publikum

Vi forventer at opnå kontakt til bredere publikum, med både scenekunstneriske, billedkunstneriske og videnskabelige interesser, det samt C:ntacts store publikum som består af mange unge og mange med en anden etnisk baggrund. Den performative udstilling er budgetmæssigt beregnet til at foregå 96 gange med 3072 besøgende, af brandmæssige hensyn kan den max. rumme 40 besøgende pr. visning, mens udstillingen uden performere forventes at have minimum 3125 ekstra besøgende, ud over museets almene publikum.

Samarbejdsinstitutioner

- 1: Statens Naturhistoriske Museum**
<http://snm.ku.dk/> ved Museumsdirektør og Professor Peter C. Kjærgaard,
- 2: Center for GeoGenetisk** <http://geogenetics.ku.dk/>
Ved Professor Eske Willerslev,
- 3: C:ntact**
<http://www.contact.dk/>
Ved Kunstnerisk leder Henrik Hartmann,
- 4: Den Danske Scenekunstscole**
<https://ddsks.dk/>
Ved Rektor Mads Thygesen, mail: math@scenekunstscolen.dk

Samarbejdspartnere: (initierende udviklingsgruppe)

- Peter De Barros Damgaard, Ph.d. Center for GeoGenetik
- Babak Vakili, cand.scient.pol., rapper, projektmedarbejder og tekstudvikler c:ntact
- Inger Eilersen, sceneinstruktør og underviser Den Danske Scenekunstscole

Lilabeth Cuenca

Lilabeth Cuenca Rasmussen
1970: født i Manila, Filippinerne
Bor og arbejder i København

1996-2002: Uddannet på Det Kongelige Danske
Kunstakademi København

2016-2021: Lektor i tidsbaseret og performance kunst på
Kunstakademiet i Bergen
Identitet herunder køn, etnicitet, tro og social-kulturelle
konstruktioner er temaer i Lilabeth Cuenca Rasmussens
kunst. Hendes primære medie er performance, som
materialiseres/ iscenesættes i en lang række andre
medier, som video, fotografi, maleri, skulptur og
installationer. Hun laver tværæstetiske samarbejder med
komponister, dansere, designere på det seneste med
elektroniske interaktive performances.

Hun er repræsenteret på følgende museer:

Statens Museum for Kunst, Horsens Kunstmuseum,
Museet for Samtidskunst Roskilde, HeART, Herning
Kunstmuseum, Malmö, Kunstmuseum, KIASMA, Museum
of Modern Art, Helsinki.

Lilibeth Cuenca

Lilibeth Cuenca

Nikolai Larsen

Nikolaj Bendix Skyum Larsen Født 1971, Aalborg

Bor og arbejder i Paris, Frankrig

Uddannelse

1999 – 2001 MFA, Slade School of Fine Art, London, England 1996 – 1999 BA(Hons.), Chelsea College of Art, London, England

Modtager af Inga og Ejvind Kold Christensens pris, 2016

Udvalgte soloudstillinger

End of Dreams, Fotografisk Center, København

Promised Land, Autograph ABP, Rivington Place, London, England

End of Dreams, SALT Galata, Istanbul, Tyrkiet

End of Season, SALT Beyoğlu, Istanbul, Tyrkiet

Promised Land, Dilston Grove, London, England

343 Perspectives, Peckham Platform, London, England

From the Edge, DCA (Dundee Contemporary Arts), Dundee, Skotland

Promised Land, Galerie Vanessa Quang, Paris, Frankrig; PiST///, Istanbul, Tyrkiet

Do Not Use, Revolver Galeria, Lima, Peru

Contes de la périphérie, Maison du Danemark, Paris, Frankrig

Tumbling In, Volta NY, New York, USA

Control Wanted, Galerie Vanessa Quang, Paris, Frankrig

Rising Floating Falling, Kunsten - Museum of Modern Art, Aalborg

Alchemy Project, Riverside Studios, London, England

NBSL, Transit Gallery, Mechelen, Belgien

Udvalgte gruppeudstillinger og screenings

Tension & Conflict, MAAT (Museum of Art Architecture Technology), Lissabon, Portugal (kommende)

A New World, Nivaagaards Malerisamling, Nivå, Danmark (kommende)

Somewhere Becoming Sea, Hull City of Culture 2017, Humber Street Gallery, Hull, England (kommende)

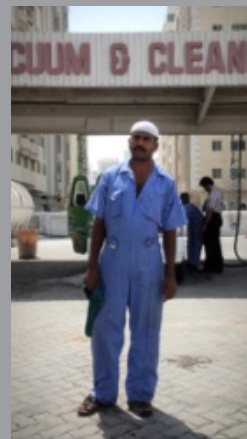
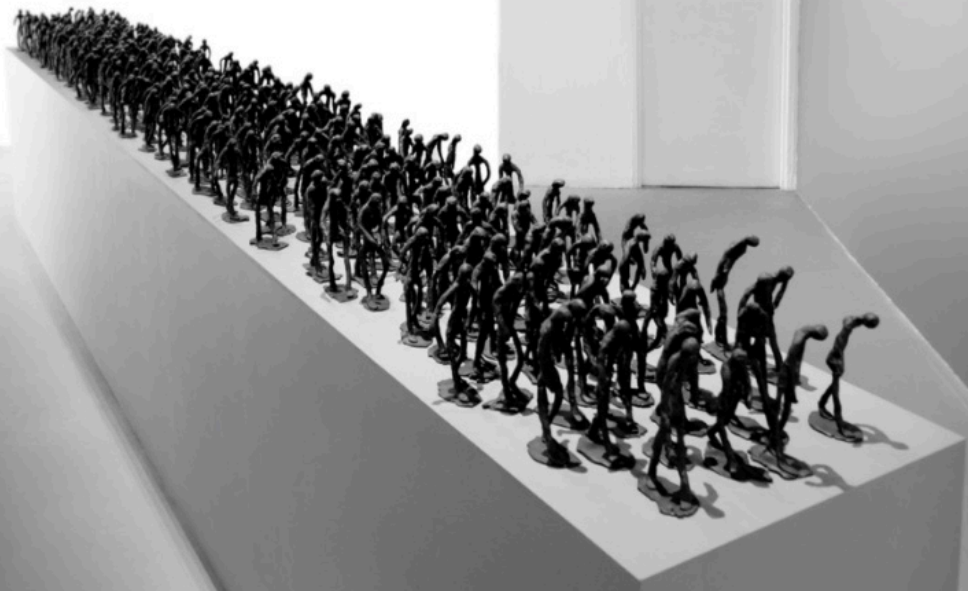
Disappearance at Sea - Mare Nostrum, BALTIC Centre for Contemporary Art, Gateshead, England

Retrospective, Peckham Platform, London, England EMAP Media Festival, Seoul, Sydkorea.

Call me by my Name, Migration Museum, London, England

Nikolai Larsen

Nikolai Larsen

Christian Albrechtsen

Christian Albrechtsen

2011 – 2015

Uddannelse Den Danske Scenekunstscole

2017

"Lang dags rejse mod nat", det kgl. Teater

"Drengen der ville være vægtløs", det kgl. Teater

"Sort vand", Edison- Betty Nansen teatret

2016

"Kvinden uden betydning", Århus Teater

"Sidst på dagen er vi alle mennesker" Edison - Mammut teatret

"Døden kører Audi", Odense Teater

2015

"Kalaallit Aalborgimittut", Aalborg Teater

"Det gode menneske fra Sezuan", Afgang Scenekunstscolen

2014

"Beton", Aalborg Teater

"Dækkende, perforeret, skærende" kostume
projekt på Den Danske Scenekunstscole

2013

"Corpus", Odense teater og Husets teater

"Orestien", Den Danske Scenekunstscole

Christian Albrechtsen

Christian Albrechtsen

Ida Grarup

Ida Grarup Nielsen
Født 15-03-1987
www.idagrarup.dk

Uddannelser:

Scenografiuddannelsen, Den Danske Scenekunstscole, 2012-2016

Bühnenbild, Kunsthochschule Weisensee, Berlin, sept. 2011-marts 2012

Production design og beklædningsdesign, Bachelor, Danmarks Designskole, 2008-2012

Scenografiske opgaver (i udvalg):

Erasmus Montanus

Scenografi og kostume, Aarhus Teater, Store Scene, Februar 2017, Instruktør Christian Lollike **Hellig trekongers aften**

Scenografi og kostume, Teater Momentum, Januar 2016, Instruktør Henrik Grimbäck

Mand, kvinde, hund

Scenografi og kostume, Husets teater, December 2016, Instruktør Morten Burian

Højskolesangbogen

Scenografi og kostume, Teater Momentum, December 2016, Instruktør Henrik Grimbäck

Ødispus og Antigone

Scenografi og kostume, Teater Momentum, September 2016, Instruktør Henrik Grimbäck

Martyr Museum

Koncept og Idéudvikling, Scenografi og kostume, S/H, Den Danske Scenekunstscole, TOETT, Maj 2016

Andronicus

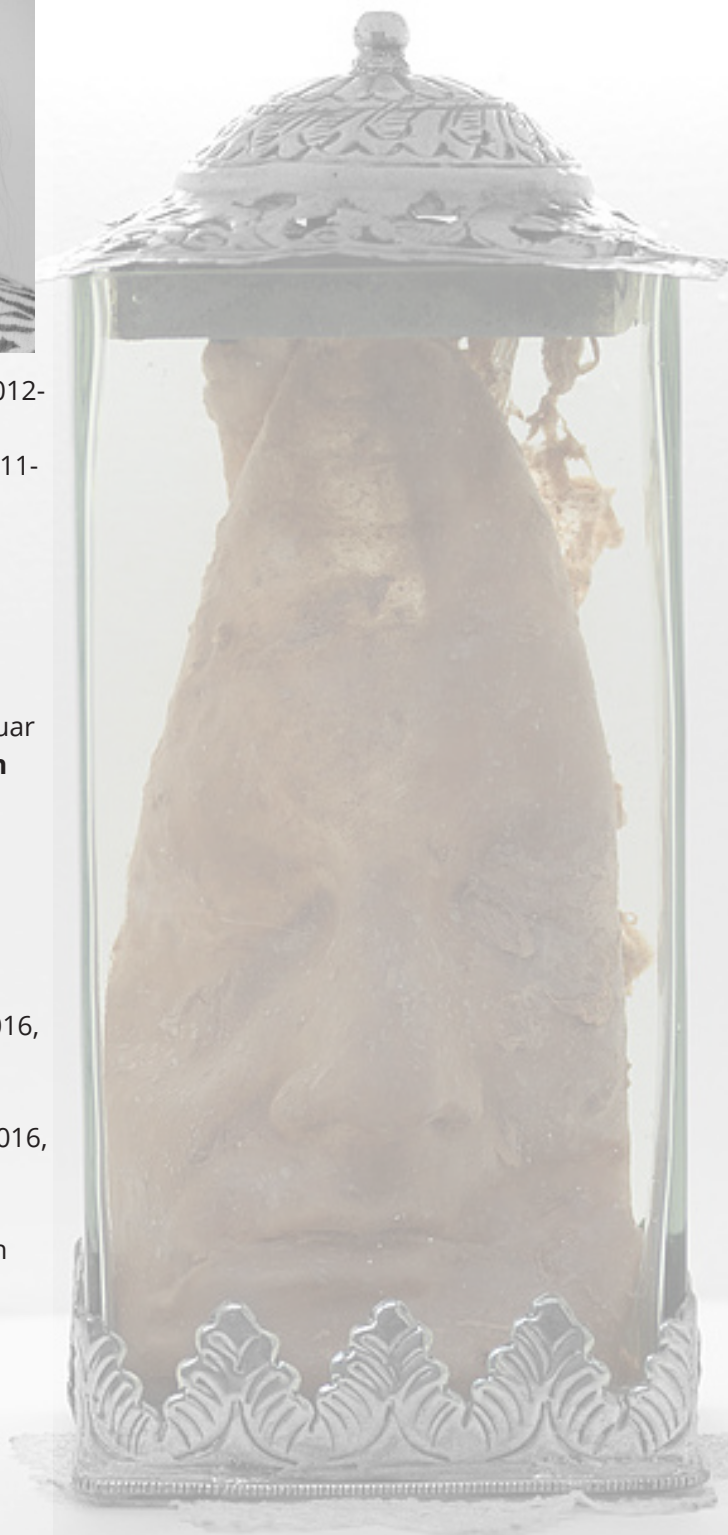
Scen. og kost. (med David Gehrt) afgang, Den Danske Scenekunstscole. dec. 2015, Instr. Henrik Grimbäck

Big White Shark

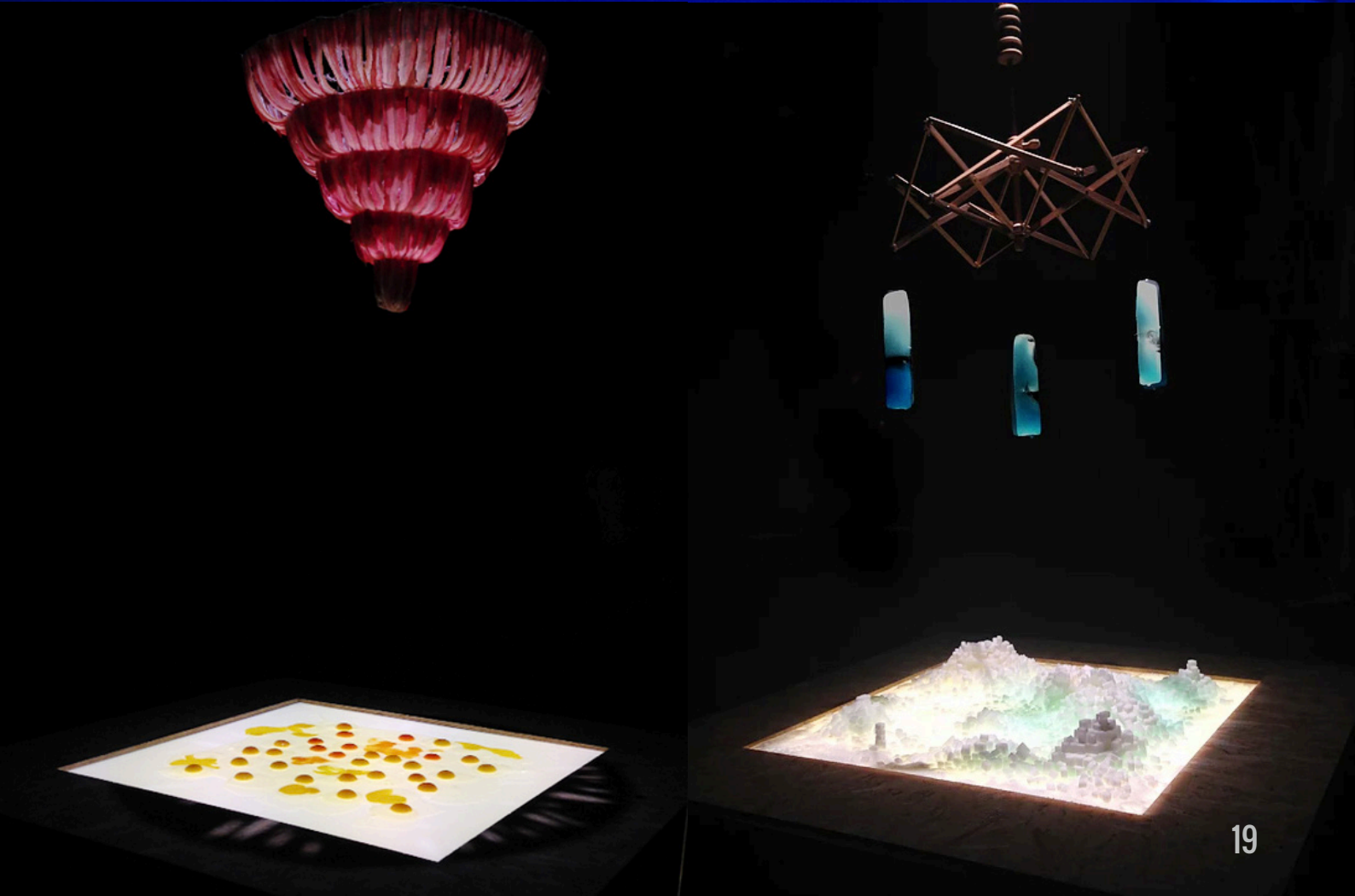
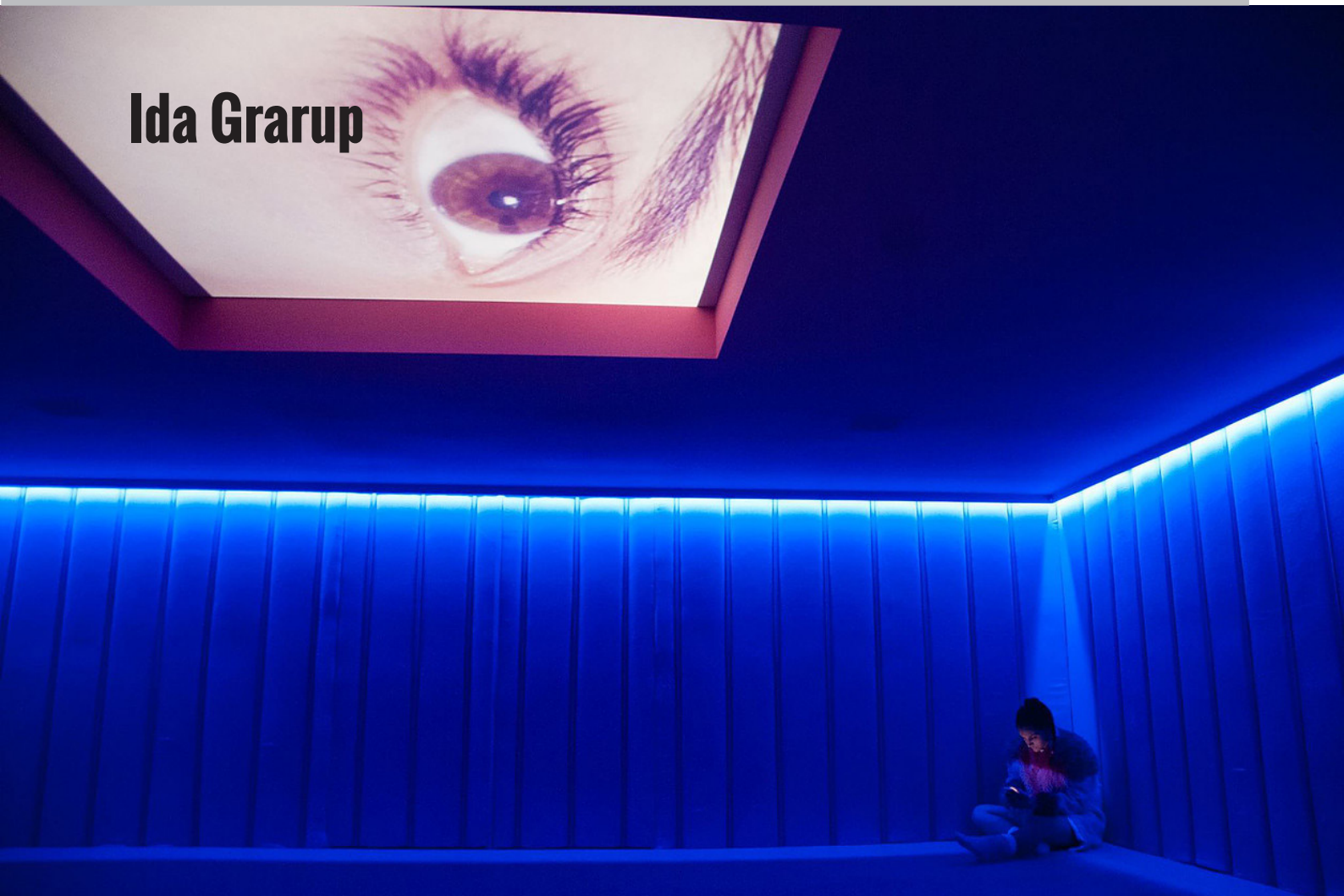
Scen. og kost. (med David Gehrt) afgang, Den Danske Scenekunstscole 2015, Instruktør Sargun Oshana.

Legater og Priser:

Nationalbankens Jubilæumsfond rejselegat for arbejdet på Martyr Museum

Ida Grarup

Ida Grarup

David Gehrt

David Gehrt
Arkonagde 3, 2. Tv
1726 København V
+45 3151 1186
hello@davidgehrt.dk
W www.davidgehrt.dk

UDDANNELSE

2016-2012: Scenograf, Den Danske Scenekunstscole - København
2012-2009: Bachelor i Tekstildesign, Designskolen Kolding
2009: Århus Medie- og Designskole
2008-2007: BGK Sønderborg, Billedkunstnerisk Grundkursus
2007-2004: Matematisk Student, Haderslev Katedralskole

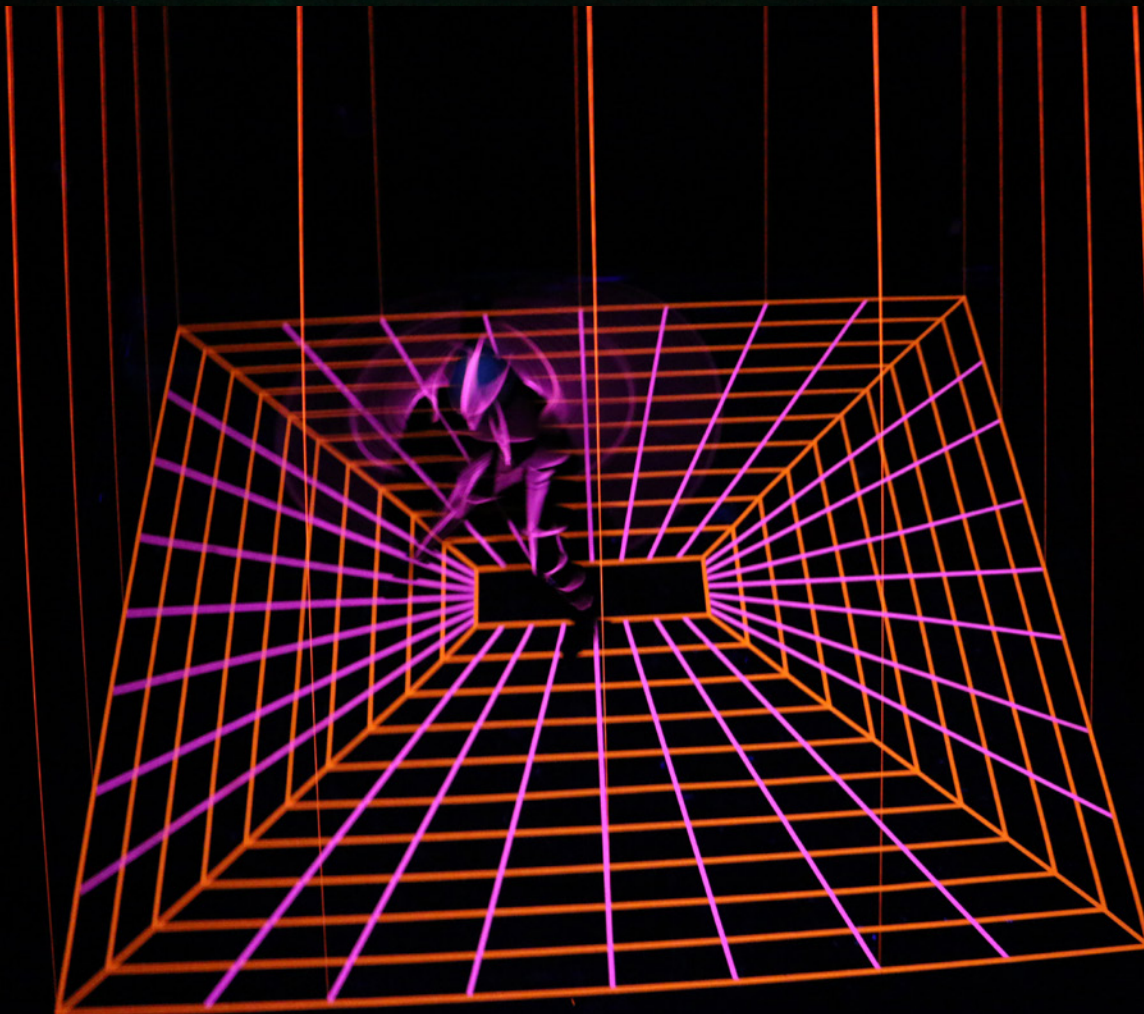
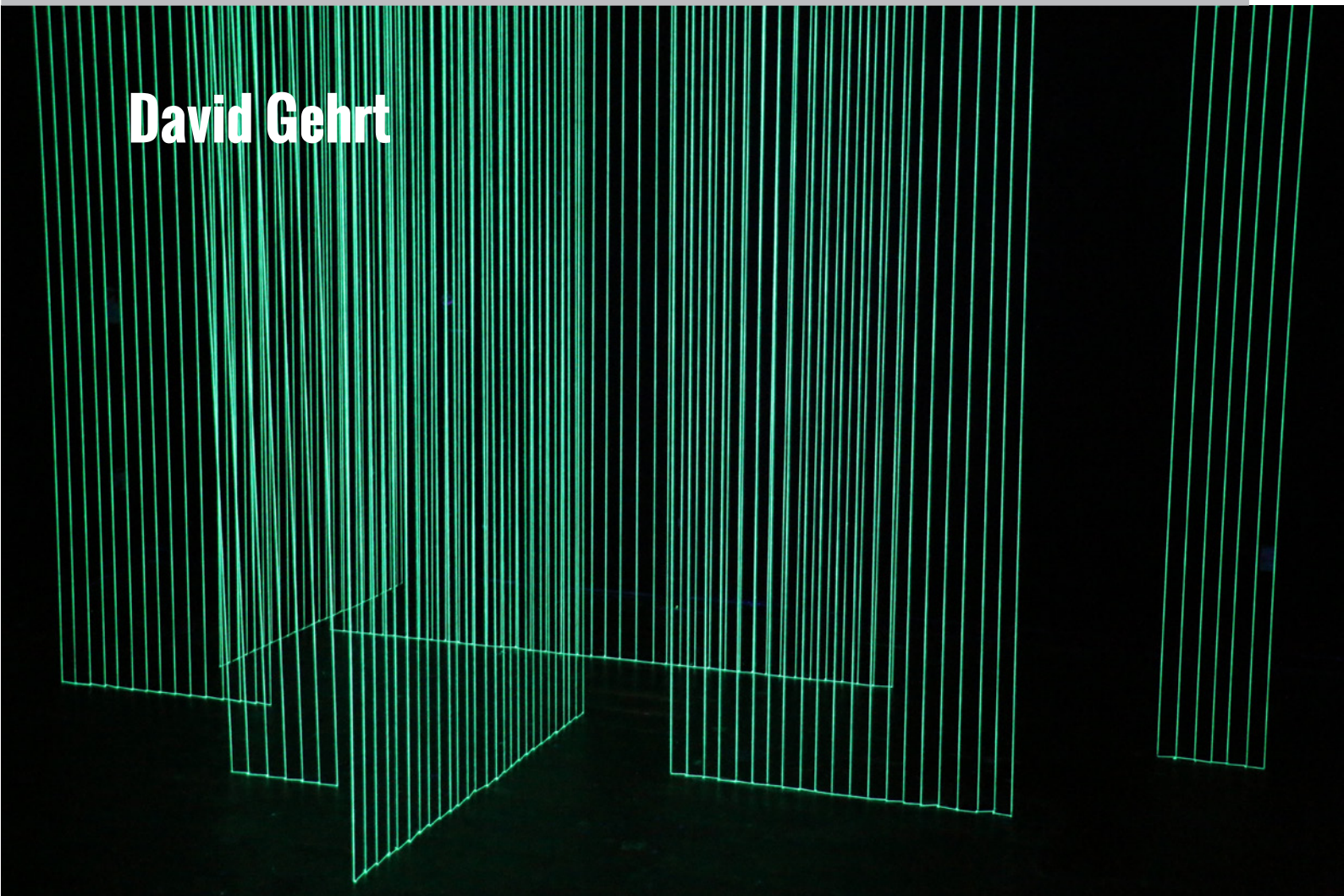
FORESTILLINGER/UDSTILLINGER

2017: 46+1 – Aalborg Teater
2017: ERASMUS MONTANUS – Århus Teater
2017: HELLIGTREKONGERSAFTEN – Teater Momentum, Odense
2016: HØJSKOLESANGBOGEN – Teater Momentum, Odense
2016: ØDIPUS/ANTIGONE – Teater Momentum, Odense
2016: NEON – Afgangsudstilling Den Danske Scenekunstscole
2016: PÅ BUNDEN – Teater Momentum, Odense
2016: GODT VI HAR ALLAN – Teater V
2015: BIG WHITE SHARK – Den Danske Scenekunstscole
2015: ANDRONICUS – Den Danske Scenekunstscole
2015: FANDENS OLDEMOR – Teater V (Off Off/Produktion)
2015: DER VAR ENGANG ENGANG – Grønnegårds Teateret
2015: ALTING OG STILHED – Den Danske Scenekunstscole
2014: CO2PERA/DAMPENES REJSE - Øresundsoperaen
2014: EGOBOOST LIVING – udstilling af //Gehrt&Grarup
2014: FAMILJEN – Den Danske Scenekunstscole
2014: ULRIKE MARIA STUART – Den Danske Scenekunstscole
2013: UNISON – Den Danske Scenekunstscole, (vist i Berlin og København)
2013: VENDEVÆRELSET – Den Danske Scenekunstscole – København

David Gehrt

David Gehrt

Monia Sander

Monia Sander f. 1988

Uddannelse

- 2014-20 Det Kongelige Danske Kunstakademi, Billedkunstskolen
Udvekslingsophold på Den Danske Scenekunstskole, instruktøruddannelsen, forårssemesteret 2016.
- 2013-14 Nordens Författarskola, Biskops Arnö
- 2011-13 Pædagogik og Teatervidenskab v. Københavns Universitet
- 2007 Rødkilde Teaterhøjskole

Performance

- 2016 Grædende kvinde i videoinstallationen Pollenish af Tore Hallas, Q-galleriet
- 2016 Nbactrou, performance, HAUS 2016, LiteraturHaus (samarbejde med Lina Hashim)
- 2016 Regina, performance, Rundgang, Det Kongelige Danske Kunstakademi
(Øvrige performere: Alexander Mayah Larsen, Anna Stahn)
- 2016 M, performance, X for Jazz, Huset i Magstræde
- 2016 Alexander, performance, gruppeudstilling, Curating as a Romantic Gesture, Q-galleriet. (Øvrig performer: Alexander Mayah Larsen)
- 2016 M, performance, DoorKruising, Dokzaal, Amsterdam

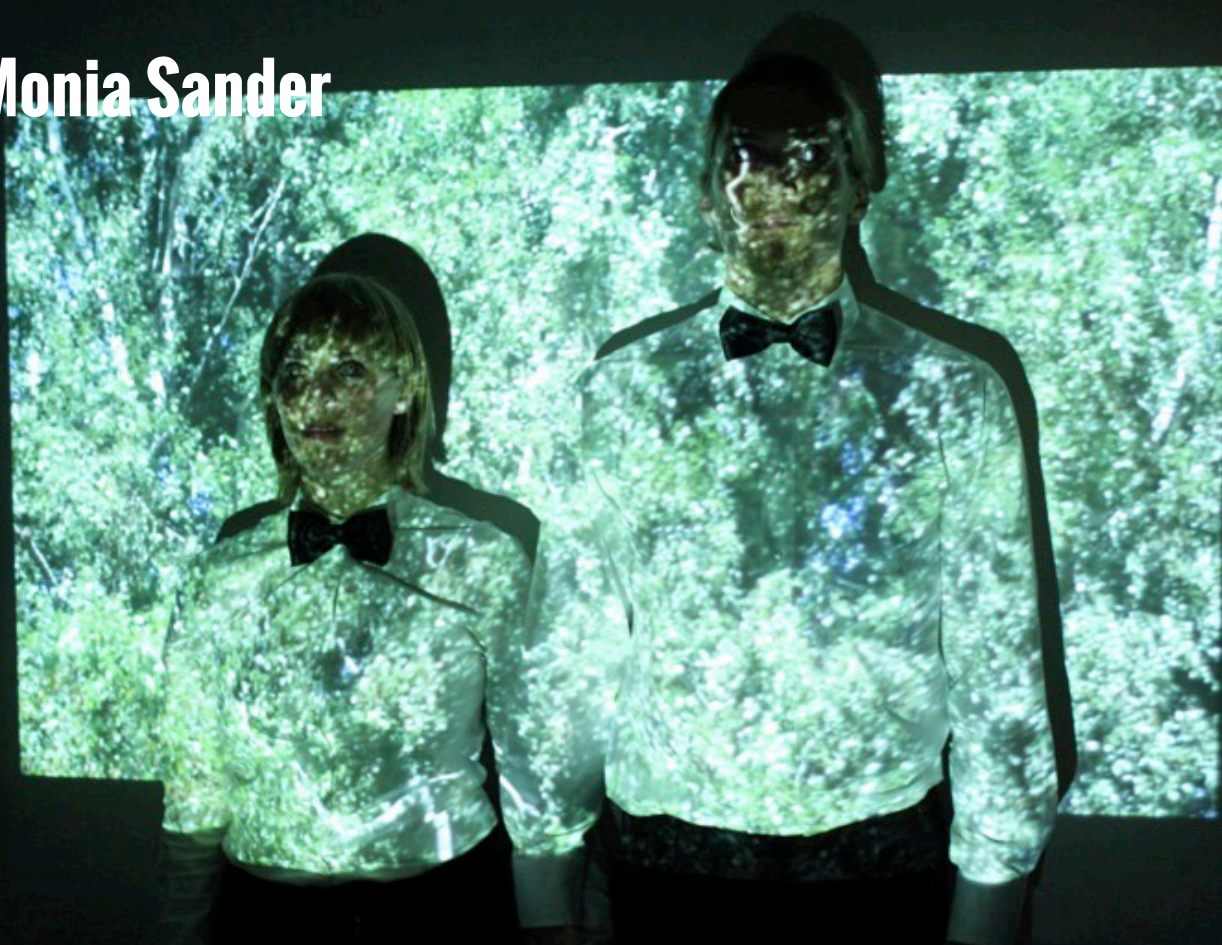
Skrift

- 2016 Hvorfor skulle jeg udstille min ensomhed?, Kritiker
- 2015 Dominique, Forlaget Korridor.
- 2015 Forsøg på at nå dig gennem regnen #2, Ett av Sveriges största förlag
- 2014 Grænsestrid, Slagtryk
- 2014 Forsøg på at nå dig gennem regnen #3, Ett av Sveriges största förlag v

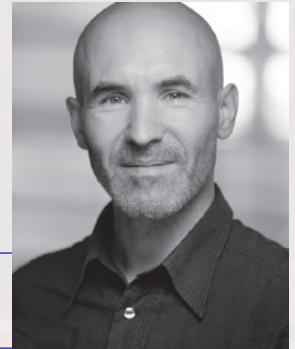
Monia Sander

Monia Sander

YANN COPPIER / STUDIO OVALE

Address: Blågårdsgade 3, 2.th, 2200 Copenhagen-N, Denmark
Born 1972 / half French-Danish / Tel: +45 52616101
e-mail: yankow@studio-ovale.com (sound examples on my website: www.studio-ovale.com)

EXPERIENCE

■ Music, Studio and Live works

- **Music works: 8 albums released** with **-i snor** (electroacoustic solo, 2 albums), **WHOURKR** (cybergrind duo, 2 albums), **Audionauts** (noise orchestra, 1 EP), **Djuma Soundsystem** (world/techno, 1 EP), **Cirklen** (surround music with 6 guitars), **Violet River** (jazz/world, 1 album), **Pollen** (jazz, 1 album).
- **Live works: Numerous concerts** using self-designed effects, guitars, synths and vocals for live performances in France, Denmark, Sweden, Germany, Russia, Holland, Czech Republic since 2006. Live performances with animation movie director / painter Luc Perez, since 2013 (**Pareidolia**). Quadriphonic live installation for Jacob Sikker Remin: 50 flying drones painting in a cage, 2013.
- **Studio works: recording, mixing and/or mastering engineer** for more than 40 artists so far. Professional studio in Amager, Copenhagen, 300m2 equipped with Pro Tools HDX + analog gear. Professional use of Pro Tools HD, Max/MSP, Ableton Live, Ircam Audiosculpt, Izotope RX Adv, etc.

■ Cinema and Television

- **Original Soundtracks for movies:** « Le dernier des immobiles », by Nicola Sornaga, 2004. Selected at Venice Film Festival. Original Soundtracks and sound design for 13 short movies. 2 SACEM prizes.
- **Award Winner from Université Internationale du Cinéma d'Été Emergence**, 2007.
- **Music for "Les femmes qui marchent"**, 3 movies by artist/painter Marie-Christine Palombit, 2011.
- **ProMax/BDA Silver Award** in the "Best On-Air Branding" category for MTV Scandinavia jingles, 2008. Numerous other commercial works for Adobe, Swatch, Carlsberg, Baccarat, ARIA Awards, DR etc.

■ Dance and Theatre

- **Original soundtracks for 8 dance and 11 theatre performances**, with directors/choreographers Roosna & Flak, Thomas Bendixen, Brigitte Dumez, Camilla Graff Jr, Methe Bendix etc. since 1999.

PEDAGOGY AND TEACHING SKILLS

■ Conferences and Master Classes

- **Interventions on absurd sounds, synthesis and live creation with computers:** IRCAM, Paris (sound design, dynamic compression), **Cité des Sciences**, Paris (mp3 format), **SAE Institut Paris** (synthesis and sound design), **Monitor Expo**, Copenhagen, **LLB**, Stockholm, **Aalborg University** (personality in sound design), **Punkt** seminar, Kristiansand (new types of compositions based on observation). **Numerous master classes** over Europe on various subjects regarding sound.

■ Teaching

- **Two years full funding from the Danish Ministry of Culture** for an artistic research project in connection to Den Danske Scenekunstscole: "Poetics of sound and sonic dramaturgy", 2017-18.
- **Head of the Sound Education at the Danish National School of Performing Arts** (Den Danske Scenekunstscole), Copenhagen, from March 2014. Artistic research project (KUV) on absurd sound.
- **Responsible for Sound and Digital Production at Sonic College**, Haderslev from 2010. Bachelor students, mostly Advanced Studio Techniques and Synthesis/Mix/Mastering modules.
- **Headmaster for pedagogy in computer and studio techniques at ATLA**, Paris, 2000 to 2007.

■ Journalism

- **French magazines Recording Musicien, Keyboards Recording, Music Sound & Audiofanzone:** numerous reviews and articles since 2002 on software and hardware (over 100 articles).

TRAINING

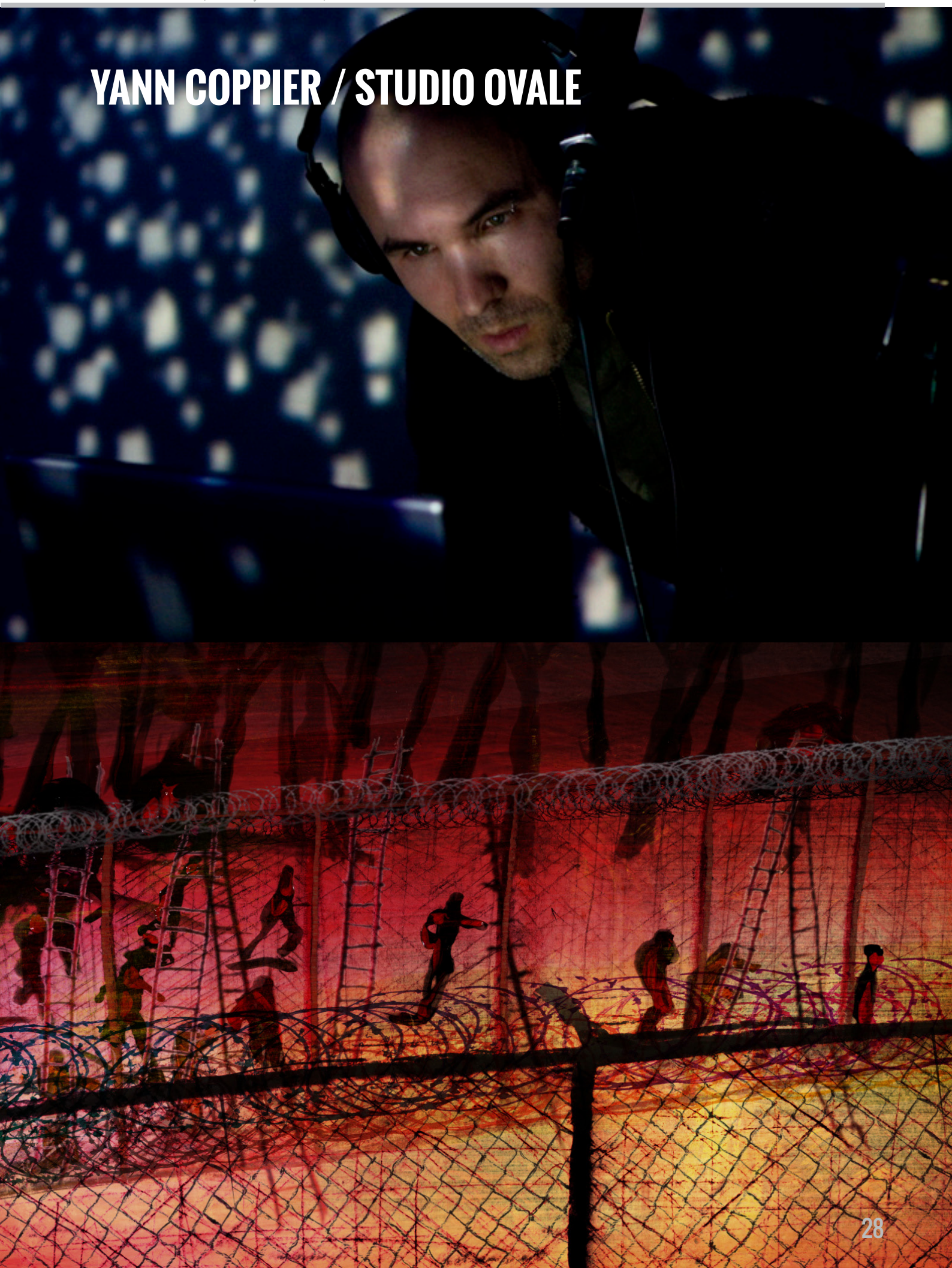
■ Music & Music Theory

- **Graduate of ATLA School, Paris, 1998:** percussions, piano, Brazilian, blues and jazz fusion guitar.
- **Arrangement and Orchestration** with Claude Py, 2000. Harmony with Derek Sebastian, 1998 to 1999.

■ **Business:** EDHEC Business School, Masters Degree specialised in Finance, France, 1994.

■ **Languages:** fluent French and English, Danish, notions of German.

YANN COPPIER / STUDIO OVALE

Jeppe Lawaetz

Jeppe Lawaetz, født i Haderslev 1977
Gift med Anna Lawaetz og har 2 børn
Siden 2006 fastansat som ansvarlig for
videoproduktion på Statens Scenekunstscole.

Uddannelse

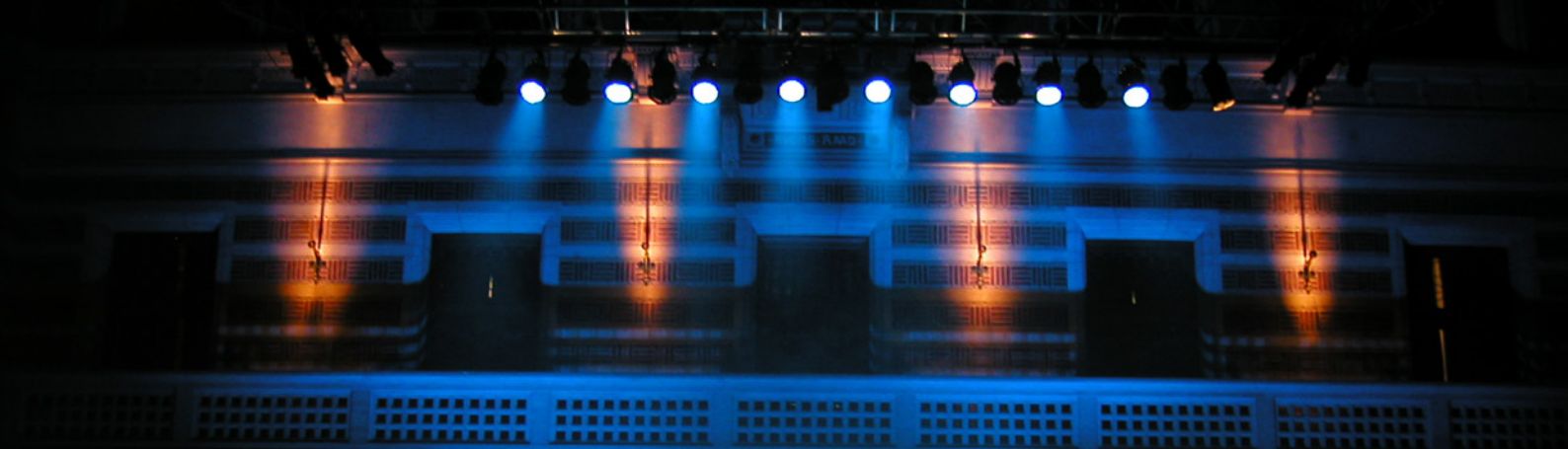
2000-2004 Elev på Statens Teaterskoles lystechniske linje.

Lysdesign og installationer i perioden 2012 – 2016 på bl.a national museet , Kronborg og frilandsmuseet:

- 2016 Citroner I vand, Iscenesættelse Charlotte Munksø, Det Lille Teater, Reumert nomineret 2016
Hamlet Live, Video- og lysdesign samt teknisk udstillingsdesign, Iscenesættelse: Peter Holst Beck, Kronborg Slot
Love and money, Iscenesættelse: Martin Nyborg, Den Danske Scenekunstscole
- 2015 Et juleeventyr, scenesættelse: Peter Darger, Frilandsmuseet
Shh...bonden sover, lys- og teknisk udstillingsdesign, Frilandsmuseet
Selvalgt projektarbejde, Afgangsforestillinger dans, Den Danske Scenekunstscole
- 2014 Slottet, Iscenesættelse: Victor Tjerneld, 2. Års forestilling, Statens Scenekunstscole Paradis i helvede, Iscenesættelse: Peter Darger, Frilandsmuseet
- 2013 Moving shadows, Koreografi: Bo Madvig. Statens Scenekunstscole
Shrek the musical, Videokonsulent, Forum København, The One And Only Company Etuder, Samarbejdsprojekt mellem Statens Scenekunstscole og Klassisk Musikkonservatorium
2. års forestilling, dans, Statens Scenekunstscole
- 2012 Dengang vi blev væk, Det Olske Orkester, Iscenesættelse Lotte Faarup. Modtager af årets Reumert for årets børne/ungdomsforestilling 2013
Her lugter af ingenting, Iscenesættelse: Charlotte Munksø, Statens Scenekunstscole og Its Festival, Amsterdam
- 2011 666 – Ashes to ashes, Iscenesættelse: Anja Behrends, Statens Teaterscole
There are stories... Koreograf: Luis Lara Malvasias, Afgangsforestilling skolen for moderne dans
Wilhelm Tell i 100 delar, Koreograf Robert Logrell, Koreografisk afgang, Skolen for moderne dans
Jeanne D'Arc, Iscenesættelse: Therese Willstedt, 3. års forestilling Statens Teaterscole.
- 2010 Metamorfoser, Iscenesættelse: Jacob Schokking, Klassisk projekt Statens Teaterscole
Cabaret, Fredericia Teater, Premiere i Glassalen i Tivoli 4. september. Iscenesættelse Pierre Vesterdahl
Fædra, Iscenesættelse: Jacob Schjødt, 3. års forestilling Statens Teaterscole
- 2009 Clay, Koreograf Piet Rogie, afgangsforestilling Skolen for Moderne Dans
Hellig trekongers aften, Iscenesættelse Vibeke Wrede, Klassisk projekt Statens Teaterscole
Rumlerikkerne i fedtefadet, Milton-Sand & Søn
Chess, Iscenesættelse Pierre Vesterdahl, Tivolis koncertsal, Teatret Gorkerne

Fra 2004 - 2009 Lysdesign på forskellige nationale og internationale teatre.

Jeppe Lawaetz

Özlem Saglanmak

Nansensgade 60,5.tv

1366 København K ozlem.saglanmak@gmail.com Tlf: 23 81 24 33

Født 25.11.80

Uddannet skuespiller fra Statens Teaterskole i 2006

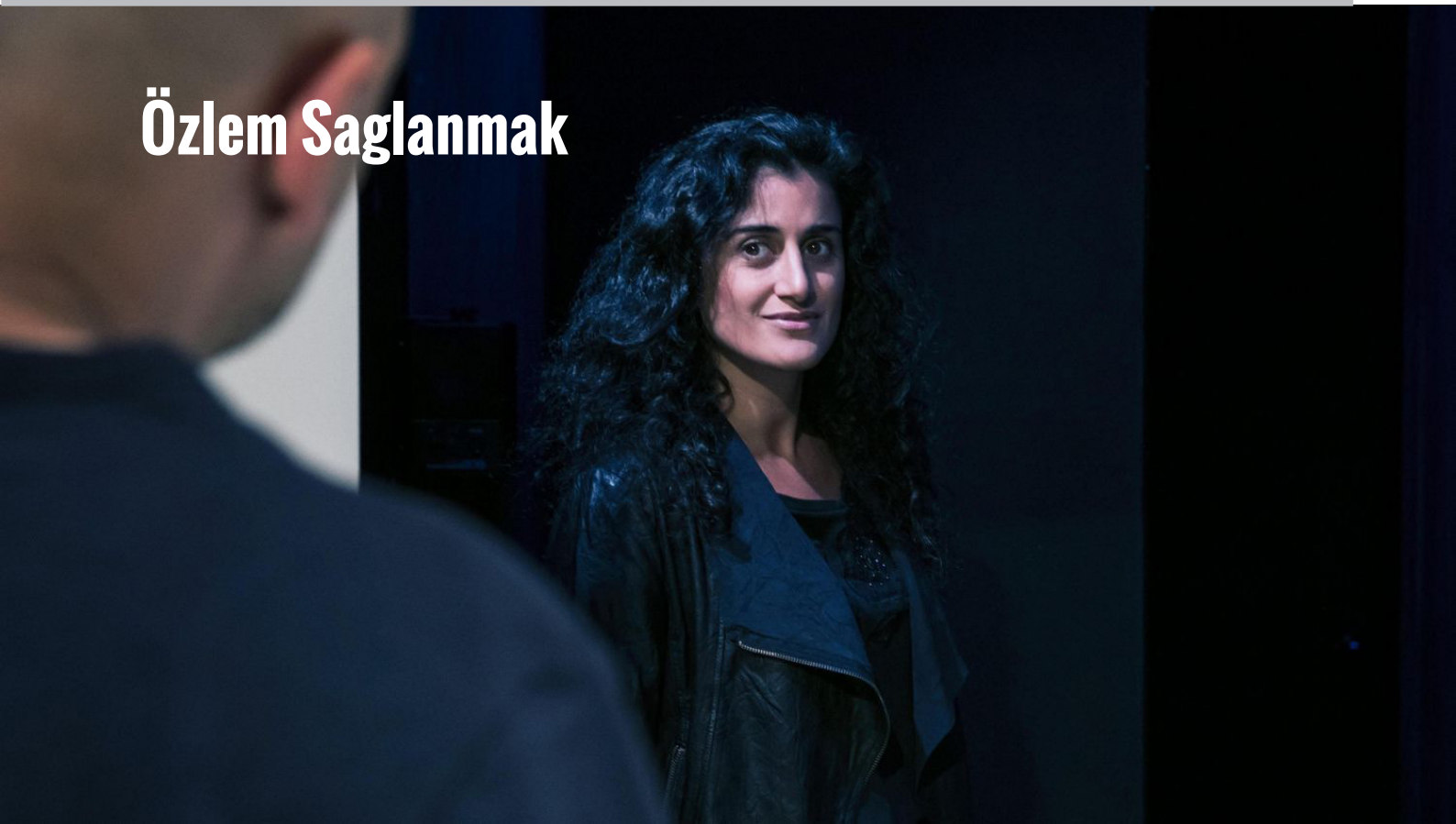
Teater

- 'Sort Vand' Betty Nansen 2017, instr. Anja Behrens
- 'Living Dead' Sort/Hvid 2016, instr. Christian Lollike
- 'Vinger' Johns Teater og Teater Grob, instr. Madeleine Røn Juul
- 'Hår På Den' Frit Fald og Teater Grob 2015, instr. Line Paulson
- 'Ein Bisschen Frieden' Aalborg Teater 2015, instr. Minna Johannesson
- Margrit i 'Historien Om Den Blå Planet' Aalborg Teater 2015, instr. Jacob F Schokking
- Lisa i 'Kældermennesket' Det Kongelige Teater 2014, instr. Rune David Grue
- Andrea Lefevre i 'Javel Hr Minister' på Folketeatret 2013-14, instr. Morten Hovmand
- 'Jeg Er Ikke Mine Egne Snørebånd Værd' efter Henrik Nordbrandts digte, Det Flydende Teater 2013, instr. Emil Hansen og Anders Lundorph
- Solveig i 'Peer Gynt', Teater Zebu 2013, instr. Marc Van Der Velden
- Damen i 'Den Der Hvisker Lyver' på Republique af Hotel Pro Forma 2012, instr. Kirsten Dehlholm
- Melek i 'Børn Er Dumme' på Teater Grob 2012, instr. Madeleine Røn Juul
- 'Sort På Hvidt' på Husets Teater af Teater Rio Rose 2012, instr. Tove Bornhøft
- Élise i 'Den Gerrige' på Det Kongelige Teater 2011, instr. Thomas Bendixen
- Amal i 'Slotskarréen' på Det Kongelige Teater 2011, instr. Egill Palsson
- 'Gøngehøvdingen' Line Knutzon, Frilandsmuseet 2010, instr. Lars Knutzon
- 'Load'n Loop' på CaféTeatret 2010, instr. Frederik Arntzen Neergaard
- Søster Rosa i 'Alt Om Min Mor' på Folketeatret 2009, instr. Ulla Gottlieb
- Mady i 'Mady.Baby' på CaféTeatret 2009, instr. Alexa Ther
- Hannah i 'Den Sømand Han Må Lide' på CampX 2009, instr. Petrea Søe
- Adnan i 'The Return of the Democracy' Das Beckwerk 2007, instr. Nielsen

Film og TV

- Rania i 'Så Se Mig Nu' kortfilm af Trine Nadia, 18Frames
- Dharma i 'Broen 2' Danmarks Radio
- Mira i 'Alting Bliver Godt Igen' af Christoffer Boe, Alphaville Produktions • Ali i 'Yallahrup Færgen' DR2 Reumerts Talentpris 2009, Ole Haslund Rejselegat 2013

Özlem Saglanmak

Evrim Benli

Postnummer og by: 2200 København N

Telefonnummer: 30307877

Emailadresse: evrimbenli@gmail.com

Fødselsdagsdato: 12.09.90

Uddannelse/uddannelsesforløb:

- Det Kongelige Vajsenhus (Folkeskolens afgangseksamen) - 04/05
- Byhøjskolen (10' klasse med teater som hovedlinje) - 05/06
- HF Centret Efterslægten (Gymnasial uddannelse) - 10/11
- Det Juridiske Fakultet, Københavns Universitet - 11/13
- Den Danske Scenekunstskole, Skuespilleruddannelsen BA 19, København - 16

Erhvervserfaring:

- Betty Nansen Teatret, Contact - 05/16 - InterActor - 09/10
- Creactor - 14/15

Frivilligt arbejde:

- FOKUS-A (Foreningen for kurdiske studerende og akademiker) - 08/09
- Flygtninge under jorden (Refugees Welcome) - 12/13
- Først bestyrelsesmedlem og dernæst formand for foreningen JurS på Det Juridiske Fakultet, Københavns Universitet - 13/13

Evrime Benli

Babak Vakili

Alder: 30

Baggrund: Iran

Babak er et barn af flugt. Hans forældre flygtede fra Iran, kort før han blev født. Men selvom han er vokset op i Danmark, har han igennem sin opvækst sjældent følt sig dansk. Han er vokset op på Nørrebro, et sted, fyldt med flugtens børn, og han har sammen med sine venner fra barnsben været tvunget til at finde svar på, hvad de er og hvem de er. Svaret de har givet dem selv og omverdenen blev "andengenerationsindvandrere", "perkere", "ikke-danskere"...ikke-kategorier, som vidner om den rodløshed en hel generation, der ikke føler sig hjemme i Danmark og ikke kender til det sted de oprindeligt stammer fra, har følt.

"Jeg føler flammen fra danskhedsdebatten op igennem 00'erne, mine teenageår, har efterladt mig forbrændt; vi var udsat for identitetsmæssig afpresning."

Azra Choudhary

Alder: 64

Baggrund: Pakistan

Azra flyttede til Danmark som 18-årig. Kort inden var hun blevet gift med en fremmed mand og skulle nu flytte med ham til et ukendt land i Europa. Hun skulle væk fra sin familie og alt hvad hun har vidst og erindret hidtil til en verden med en anden moral, som pakistanerne talte meget grimt om. Som konsekvens har hun brugt mange år på at være bange. Bange for at miste sig selv og sine børn. Den ældste datter har således oplevet en meget streng og isoleret opvækst, mens den yngste datter har haft en opvækst som de fleste andre danske piger, i takt med at Azra lærte Danmark og danskerne bedre at kende.

"I Pakistan siger de at: "i Europa gør de sådan og sådan". De snakker altid om de dårlige ting. Der er mange fordomme. Og man bliver bange. Men jeg kender danskerne nu. En dansk mor har samme hjerte som enhver mor har."

Solaf Masoud

Alder: 16

Baggrund: Syrien

Solaf flygtede til Danmark som 14-årig. Uden hendes far, uden hendes to små brødre og uden hendes mor. Alene over Middelhavet og igennem Europa for at bo på en ungdomspension, sammen med danske teenagere, der diskuterede Paradise Hotel. Hun fik en frivillig værge, Lotte, som har været som hendes mor i Danmark. Lotte har passet på hende og fået hende til at føle sig værdsat og velkommen i Danmark. Efter næsten to år adskilt fik Solaf familiesammenføring og blev genforenet med sin familie i Danmark.

"Selvom min hjemby i Syrien var helt ødelagt, overvejede jeg så mange gange at rejse tilbage. Jeg var ligeglad med hvad der skulle ske. Jeg savnede min mor så meget... Selvom jeg har det godt materielt. Så føler jeg mig ikke velkommen. Men når jeg møder en som Lotte, som bruger sin tid på mig. Så føler jeg mig velkommen. Jeg føler, jeg betyder noget."

Dawit Haile

Alder: 31

Baggrund: Etiopien

Dawit flyttede til Danmark for et studere økonomi på universitet. Han troede at en god uddannelse i Europa også ville bange vejen for et arbejde og venner. Men har i sine seks år i Danmark, ikke fået nogle af delene. I stedet lever han et ensomt liv i en lejlighed i Vanløse. Han er vokset op i et land, hvor det er helt normalt at snakke med fremmede i bussen, men i Danmark tager han metroen til biblioteket hver dag, hvor han læser bøger. Hvis hans forældre ikke svarer telefonen, eller hans ven i USA ikke har tid til at Skype, kan han gå en tilbringe en hel dage uden at tale med nogen.

"En gang så jeg bibliotekaren Mette stå og vente på metroen. Hun kom hen til mig og snakkede med mig. Vi talte hele vejen tilbage til Vanløse. Det var første gang jeg har talt med en dansker i metroen. Det gav mig bogstaveligt talt en følelse af værdighed."

Manilla Ghafuri

Alder: 22

Baggrund: Afghanistan

Manilla er vokset op i Afghanistan sammen med sin kæmpestore familie, der flere gange om ugen mødtes og spiste aftensmad på hendes mormors veranda. Men da Taleban rykkede ind i hendes by som barn, blev tilværelsen for farlig og hendes familie blev nødt til at flygte. Sammen med hendes forældre og seks søskende rejser de i over ti måneder igennem Asien og Østeuropa for til sidst at nå Danmark. Flugten og de mange oplevelser satte sit præg på den dengang seksårige Manilla, og hun bærer dem med sig den dag i dag.

“Vi stod ved broen mellem Afghanistan og Usbekistan. Det var snestorm. Jeg kunne hverken se toppen af broen, eller hvor den endte. Og vi var ni personer. Min yngste søster var lige blevet født. Min yngste lillebror havde lige lært at gå. Mine forældre bar dem begge på ryggen. Men vi kom over. Hånd i hånd i en lang kæde. I modvind, med frosne fingre og med sne i næsen kom vi over.”

Yonas Zaid

Alder: 27

Baggrund: Eritrea

Yonas flygtede som så mange andre af sine landsmænd fra et diktatorisk militærregime, der ville tvinge til ham til at aftjene en livslang værnepligt. Sammen med en gruppe af unge mænd flygtede han igennem Sahara, hvor de på vejen blev kidnappet og tvunget til at drikke benzin fortyndet med vand for at overleve. Flere af hans medrejsende klarede den ikke. Yonas formåede både at flygte fra sit land og undslippe sine kidnappere og bor i dag i Kastrup, hvor han håber på at blive genforenet med sin kone og lille datter.

“Kidnapperne advarede os om, at hvis vi ikke betalte dem 5000 dollars, ville de tage vores nyre og sælge dem. Min familie var meget chokerede, da de først hørte min stemme over telefonen...”

Peter de Barros Damgaard - forskerens historie

Da jeg som 21-årig besøgte min Brasilianske familie i delstaten Minas Gerais opdagede vi nogle hulemalerier som viste sig at være oldgamle. På min tantes gård ligger der nemlig en klippe med en hule med nogle store tegnede dyr. Jeg var totalt betaget. Til min overraskelse fandt jeg ud af at en dansk naturforsker var en meget underlig serie af tilfælde var havnet lige akkurat i det område i starten af 1800-tallet, og at han havde beskrevet de her huler som den første i naturvidenskabelige sammenhænge. Han hed Peter Wilhelm Lund og bliver regnet for at være arkæologien og palæontologiens fader i Amerika og hyldes den dag i dag i den lille flække som hedder Lagoa Santa. Han endte sinde dage ikke langt fra min mors hjemstavn i 1800 tallet, efter at have tilbragt mere end 40 år på at udgrave over 800 huler og systematisere tusindevis af dyreknogeter, mest af alt kæmpepattedyr fra en tidligere tidsalder som sluttede for 10 000 år siden. Så i 1845 fandt han menneskekranier i netop de lag, hvilket var fuldstændig omvæltende for ham da han troede mennesker blev skabt af gud for ca. 6000 år siden efter de store syndflod. Jeg tænkte straks at hvis der havde været mennesker i Brasilien for 12 000 år siden måtte de enten være rejst meget hurtigt dertil fra Nordamerika, eller de måtte være kommet der af en anden vej tidligere... Det stemte dårligt overens med det meste af den videnskabelige diskussion om indvandringen til Amerika som fokuserede på de Nordamerikanske fund. Da jeg så læste en brasiliansk forskers serie af videnskabelige artikler som foreslog en migrations forbindelse til Australien kunne jeg ikke tro mine egne øjne. Men det vildeste var, at de her kranier som han havde udgravet i 1845 var blevet trukket af muldyr til Rio de Janeiro og sejlet til København, arkiveret nede i det Zoologiske Museums kælder og havde ligget der siden og samlet støv. Jeg begyndte at skrive en artikel til en avis. De her kranier måtte støves af – deres DNA kunne løse det største mysterium i Amerikas indvandringshistorie! Hvordan kunne mennesker være kommet til Sydamerika før Nordamerika – mennesker med kranier som først og fremmest lignede nulevende Australiere.

Jeg skrev til Eske Willerslev, molekylær antropologen fra Københavns Universitet. I løbet af min studietid plejede jeg at snige mig ind til forelæsninger for at høre ham. Faktisk var hans forskning grunden til at jeg havde søgt ind på Københavns Universitet nogle år forinden. Derfor var det så utroligt da han bad mig ringe og i telefonen sagde jeg skulle komme tilbage til København så hurtigt som muligt og gå igang med arbejdet. Og her er jeg stadig med samme mål: og nu lykkedes det! Lagoa Santa kranierne rummer nøglen til forstå indvandringen til Sydamerika, og nu står jeg på nippet til at publicere resultaterne.

Imellemtiden har jeg knoklet hårdt i Eskes laboratorium, først med at udvikle metoder der netop gør at det nu er muligt for os at udvinde store mængder af autentisk DNA - fra mennesker der har levet for flere tusinder af år siden. Det åbner op for helt uanede muligheder for at forstå hvordan mennesker har spredt sig over kloden og hvilke begivenheder i menneskehedens historie der har præget mangfoldigheden vi ser idag. En ting er sikkert, menneskehedens historie er en stor serie af migration, flugt og sex. Og oprindelsesmyterne, de er et universelt fænomen blandt mennesker – hvem er vi, hvor kommer vi fra? Det er helt centrale spørgsmål i alle samfund. Her på Statens Naturhistoriske Museum kan vi få lov til at stille de helt store spørgsmål, og besvare dem med pionerende metoder vi selv har udviklet, og formidle historierne med de helt store armbevægelser. Det er enormt stort privilegium, og netop denne plads til det høje loft giver helt utraditionelle muligheder for at formidle forskning. Centeret er kendt ikke bare i Danmark, men i hele Verden for sin succesfulde formidling i form af dokumentarer, journalistiske udtalelser og pressemeddelelser. Ikke mindst i kraft af Center Director Eske Willerslev. Under min tid som PhD-studerende her har jeg løbende holdt gæsteforedrag, deltaget i radiopaneler, interviews, og er involveret i to forskellige dokumentarer. Jeg elsker finurlig formidling og overraskende kneb i undervisning, jeg har ad tre omgange sejlet på skoleskibe i USA som pædagog og underviser marinbiologi og sejlads, jeg har været pilot på Eksperimentarium hvor jeg var med til at udvikle en ny form for sæbebobleshows. Jeg kan ikke tælle hvor mange gymnasie SRP opgaver jeg har givet gode råd med på vejen og jeg synes i det hele taget at det er sjovt at se inspirationen blomstre i publikum. Jeg ser Human Migration projektet

som et stærkt pionerende projekt både indenfor mit eget felt og almindelig videnskabsformidling som indenfor performance arts, både indholdsmæssigt men også formmæssigt i kraft af kælderen på Museet og deltagerinvolvering. Projektet er en helt unik mulighed for at få kød og blod på gamle skeletter og iscenesætte både menneskehedens historie, hylde mangfoldig, acceptere at folkevandring og sex er de eneste konstanter i vores historie og ikke en opfindelse af det 20. århundrede.

For lidt over to år siden møde jeg en arkæolog fra Kazakhstan, Emma Usmanova (billede) på en vingård i Georgien hvor jeg samlede prøver og smagt vin der bliver lavet efter 8000 år gamle opskrifter. Vi fandt hurtigt ud af at vi skulle starte et forsknings samarbejde, og et halvt års tid senere tog jeg til Kazakhstan for første gang i vinteren 2015. Sammen med Emma rejste vi rundt i minus 20 grader til de fjerneste afkroge i det her helt flade steppe land på størrelse med hele Vesteuropa, og hun præsenterede mig for mange af landets arkæologer. De her forskere har brugt årtier på at udgrave gravhøje som findes i tusindevis på den Kazakhiske steppe. Man skal forestille sig at det tager en hel sommer at udgrave en enkelt gravhøj hvor man måske finder et eller to skeletter. Vi markerede 2015 og 2016 som de år hvor vi kunne gøre status, ved en historisk indsamling tænder og øreknogle fra flere hundrede skeletter til DNA analyse i København- og vi kan nu for første nogensinde skabe et komplet transket over den motorvej som steppen har været. Steppen og Silkevejen syd for har forbundet nord øst syd og vest og haft enormt stor betydning for genetisk, kulturelt og lingvistisk. Det hele starter for 5500 år siden når hesten bliver tæmmet.

Tæmning af hesten

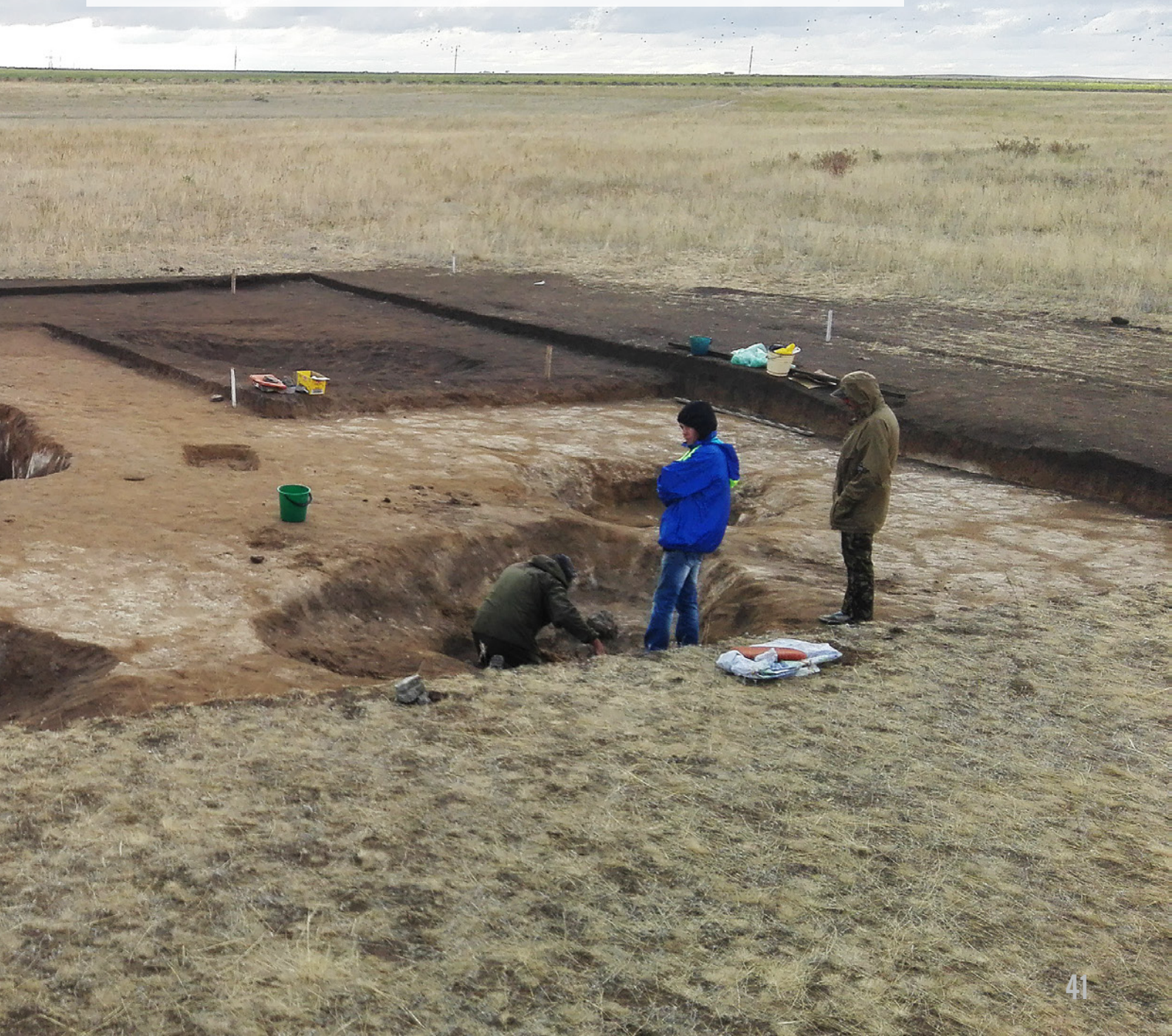
Hesten blev tæmmet i det Nordlige Kazakhstan for 5500 år siden. Det får en kolossal betydning for Bronze Alderen og spredning af folk, kultur og sprog i Europa og Asien. Til min store forbavselse opdagede jeg at hesten blev tæmmet af en gruppe jæger samlere som genetisk var næsten identiske med en befolkning som kun er kendt igennem en 24 000 år gammel dreng fra Baikal søen, som man har kaldt de gamle Nordeurasiere. Den vigtig pointe her er at tæmning af dyr er næsten i alle tilfælde blevet gjort af landmænd. Det her er kun det tredje eksempel på det modsatte, den første værende hunden for 30 000 år siden, og den anden værende rensdyrene. Og netop rensdyrene blev tæmmet to steder, i Skandinavien af Samer og i Sibirien, i begge tilfælde drejer det sig om grupper som er meget nært beslægtede med de gamle Nordeurasiere som tæmmede hesten. Rane Willerslev har tidligere udtalt sig om at kosmologi kunne lige til grund for tæmning af rensdyr i et jager/offer rollespil. Interessant nok har de ældste arkæologiske sites med heste i Kazakhstan præg af et religiøst ritual, 30 heste stillede rundt i en stor cirkel. Så store dyr kunne næsten kun være blevet fanget af jægere – og netop fordi de var jægere bliver de først tæmmet så sent i menneskehedens historie. Men lynhurtigt spreder hesten sig til de vestlige steppe hyrder.

Bronze Alder steppe nomader bragte Indo-Europæiske sprog til Europa

I 2015 gennemførte vi det første reelle populations genomiske studie hvor vi med 101 individer kunne kortlægge hvordan det genetiske landskab i Europa blev voldsomt påvirket af hyrder der kom ridende ind fra steppen for omkring 5000 år siden. Det viser sig at deres genetiske impact er koblet sammen med udbredelsen af Indo-Europæiske sprog. De rykkede altså ind i Europa omkring samme tid som landmændenes samfund var i kollaps. Man kender til tilfælde hvor de to grupper har bekriget hinanden, men først og fremmest ser vi at de to grupper blandede sig massivt og at der i den forbindelse opstod både en ny Europæiske civilisation men også en nomadisk gruppe som udviklede hestevognen og red østpå – helt til Kina.

Resultaterne er publicerede i Nature i 2015.

Jernalder Skyterne er første eksempel på en multi-etnisk kultur

Siden har jeg genereret det største ancient DNA dataset til dags dato, som dækker over et område der strækker sig fra Ungarn til Altai bjergene, Mongoliet, Tian Shan, Kazakhstan og Kaukasus. Jeg udviklede projektet i 2015 med Emma Usmanova, her rejste jeg rundt og indsamlede prøver, og siden har jeg brugt månedsvis på at bearbejde prøverne, gennemføre analyserne og vi færdiggør netop nu artiklen.

Jernalder Skyterne er første eksempel på en multi-etnisk kultur

Vi viser at steppen var et ekstremt dynamisk område helt op til idag: en slags motorvej som forbandt øst vest nord og syd. Allerede i begyndelsen af jernalderen blandede de førromtalte Europæiske oprindelige steppe hyrder sig med jæger-samlere fra Østasien: de skabte de Skytiske konfederationer. Men det skete ved en masse lokale opblandinger – i Sibirien med Taiga jæger-samlere, i den centrale steppe med jæger-samlere fra Mongoliet og i Tian Shan bjergene blandede de sig også med en Iransk civilisation. I Europa blandede de sig med landmændene. Men tilsammen dannede de en kulturel enhed. De var en slags barbarer der levede uden for civilisationen, ekstremt farlige hesteryttere, der som de første i verden bedrog krig fra hesteryg med bue og pil. Det gav dem en kæmpe militær fordel over de omkringliggende civilisationer.

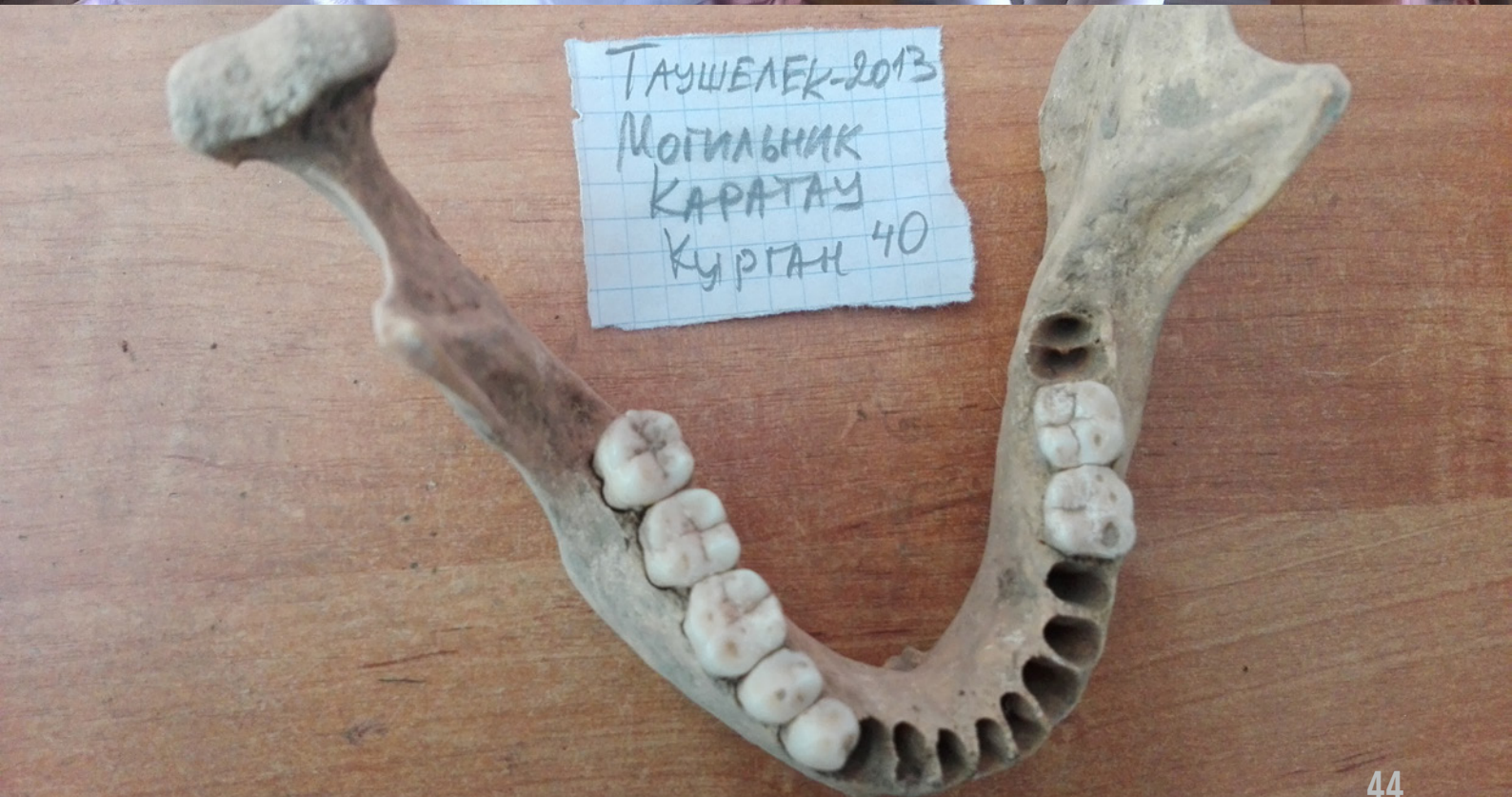
De Tyrkiske sprog opstod i Mongoliet I slutningen af Jernalderen

I de 2000 år der fulgte opstod der gradvis stigende indflydelse fra nomader fra Mongoliet og der skete nogle voldsomme kulturelle og sproglige ændringer som har ført til at steppen idag er tyrkisktalende og ikke længe Indo-Europæisk. Det begyndte med Hunnerne – da en gruppe fra Mongoliet drevet på flugt af det hårde klima rykkede vestpå til Tian Shan bjergene. Her mødte de efterkommere af Skyterne og blandede sig med dem. De begyndte skikken med de deformerede lange hovedskaller ved at presse tørklæde omkraniumet på nyfødte. De har set frygtindgydende ud, uden tvivl. De skabte sig et kæmpe imperium, bedst kendt ved Attila som i en periode rykkede helt ind i Europa og truede det Romerske rige i en union med Alanere fra Kaukasus og Gotere fra Skandinavien. Tradition med de store Khanater som overtog herredømmet over steppen fortsatte med de tyrkiske khanater og til slut Djenghis Khans horder.

AK 10

Spredningen af Indo Europæiske sprog til Sydasien

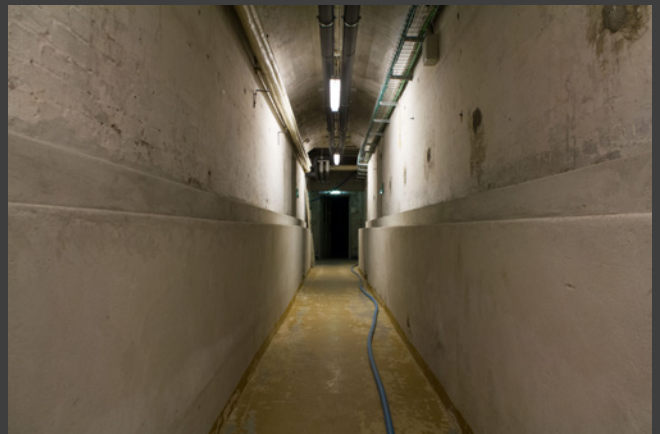
Indo-Europæiske talende grupper i Sydasien viser øget genetisk slægtskab med det vestlige Eurasien både Europa og Iran. Hvordan nåede sprogene dertil? Kom de fra steppen, eller kom de fra Iran? Det er et stort spørgsmål indenfor lingvistik og arkæologi, og vi står på dørrinnet til at kunne svare på spørgsmålet. Grundlæggende set kan man forestille to situationer, en bevægelse af iranske grupper ind i Sydasien efterfulgt af steppe folk, eller en opblanding mellem steppe folk og Iranere som bevæger sig ind i Sydasien.

- Billeder fra Geologisk museum, kælder og runde rum

Billederne er placeret i udstillingens kronologiske rækkefølge.

Citater fra det videnskabelige tidsskrift Nature

Population genomics of Bronze Age

Eurasia

The Bronze Age of Eurasia (around 3000–1000 BC) was a period of major cultural changes. However, there is debate about whether these changes resulted from the circulation of ideas or from human migrations, potentially also facilitating the spread of languages and certain phenotypic traits. We investigated this by using new, improved methods to sequence low-coverage genomes from 101 ancient humans from across Eurasia. We show that the Bronze Age was a highly dynamic period involving large-scale population migrations and replacements, responsible for shaping major parts of present-day demographic structure in both Europe and Asia. Our findings are consistent with the hypothesized spread of Indo-European languages during the Early Bronze Age. We also demonstrate that light skin pigmentation in Europeans was already present at high frequency in the Bronze Age, but not lactose tolerance, indicating a more recent onset of positive selection on lactose tolerance than previously thought.

Peter De Barros Damgaards bud på en anden måde at formidle samme indhold som rap.

(Fra en tekst workshop 10 – 12 januar 2017)

Equus Caballus blev domesticeret

Fortammet forblødet ofret, inspiceret

De folk der stod bag det, var en gammel jæger slægt

Men mere end bare kød som på deres bål blev stegt

Blev hesten til øsen, der forbandt øst med vest

Nu gik det stærkt, det blev den vildeste fest

På mindre end en uge, var en rytter ude af skue

Fra Asien til Europa, fra Sibirien til Indien

Skæbnen spiller tricks, ja tøjl den og bind den

Og før nogen vidste af det, taltes nye sprogstammer

Mennesker mødes, de elsker og de krammer

Langt mere end det, de føder børn på kryds tværs

Det er den klareste ting, vores historie ka lær' os

Indvandrere Udvandrere, det ' alle verdens folk

Som står der ved Babels tårn, og råber på en tolk

For de spandt vognen for og ja og månen var fuld

Over himlens bue I en vogn af guld

Skeletterne rasler

nu bobler de og syder

Når jeg koger dem sammen I mine DNA gryder

Uddrag fra tekst workshop den 10. - 12. januar 2017

Deltagere: Peter De Barros Damgaard, Monia Sander, Babak Vakili og Inger Eilersen

Vi har arbejdet i forskellige faser med udgangspunkt i nedskrevne personlige fortællinger, og hen mod et større poetisk frirum. Det er de allerførste forsøg og de er mere retningsgivende end færdige resultater.

Babak:

Min mor var ung, smuk, intelligent og passioneret og snart skulle følelsen af solidaritet og retfærdighed blomstre i hendes hjerte der bankede alt for stærkt og var alt for stort til hendes konservative hjemby Oprindelsesmyter er et universelt fænomen blandt mennesker hendes konservative hjemby hvor daddeltræerne står som tårne i hvert en baghave men hvor de unge mænd elsker at jage kommunisttøser igennem gyderne hvorfor hun med et venstresving snart stak af til den enorme hovedstad der dengang som i dag voksede og voksede, buldrede af liv, omgivet af bjerge, filmfestivaler og cafeer hvor unge mennesker diskuterede korrupsion, kærlighed og Ahmad Shamloos tekster der fuldstændig eksploderede de traditionelle poetiske traditioner bedrevet i århundreder

Peter

I gymnasiet havde jeg store vanskeligheder med underviserne. Først og fremmest fordi jeg læste alt, bare ikke pensum. Jeg var utroligt fascineret af alt fra Aldous Huxley til Jack London, fra Dostojevskijs kældermand til Jack Kerouacs Dharma bumser til Gilgamesh underlige epos. Snart stod det klart Selvom jeg ikke lavede meget andet end at læse og pjække fra skolen for at tage I skoven, var jeg i realiteten ikke andet end en halvstuderet rod, en avis i den ene frakkelomme og en bog I den anden, en kritisk kommentar I ærmet til alt, men ikke noget reelt bud på jeg ville med al den energi.

Monia

Jeg glemmer aldrig den følelse jeg havde da jeg for første gang stod i lufthavnen i Tunis som 18 årig For første gang i mit liv lignede jeg alle andre, jeg blendede ind, følelsen blev kun stærkere da jeg kom ud til min familie i en lillebitte landsby, og genkendte mig selv i hvert ansigt, min far har otte søskende, familien har boet i landsbyen så længe nogen kan huske, alle er forbundne på den ene eller anden måde

Babak

Så, snart sad hun og hendes livsledsager som to naive og uerfarne revolutionære frihedskæmpere på grænsen til nabolandet på ryggen af bjerggeder med sabelformede gevir og kurs mod hovedbanegårdens perron 4 men skulle inden da først igennem farlige bjergpas og berøves midt om natten og efterlades i en hytte alt hvad familien havde skrabet hende sammen for at betale til flugten fattigere mens værtsfamilien hun overnattede hos smilede sødt og på overfladen intetanende og serverede hjemmebagt brød og gulerodsmarmelade til morgenmad der skulle give energi til resten af turen der snart sluttede i en hotelloobby på Istedgade, hvor hun kiggede på hendes mands og hans militante overskæg og indså at de nu kun var de to tilbage...

Peter

Da jeg sejlede jorden rundt fandt jeg ved et tilfælde en bog der hedder "Fra pelsjæger til professor" af Prof. Eske Willerslev. På den allerførste side beskrev han hvordan alt bare så sort ud for ham og han ønskede at dø. Da kiggede han på et træ og mærkede meget klart hvordan han var beslægtet med træet! Og det indgød ham viljen til at leve. Det var meget stærk tobak for en 18-årig dreng, altså mig, med tendenser til William Blake, en poet som også beskrev at han så engle i træerne. Det talte fuldstændig direkte til mig. Jeg havde det som bogen var skrevet til mig! Det ramte mig faktisk som et lyn. Jeg kan huske at stå med bogen og tænke – hold kæft, ham der, det er sgu min skipper.

Monia

jeg har aldrig været mig selv
jeg har altid været min farve
men hvad er farve
andet end det sted
bølger af lys mødes

jeg har aldrig været alene
hele mit liv
har jeg delt min farve
med de svageste søstre
de hårdeste brødre

og så længe jeg mindes
har min farve lyst mig op
og hængt som en medalje
i en lænke om min hals

hvor ofte har jeg været ved at drukne
hvor bølgerne mødes

Her har vi arbejdet med en refleksion af migration og forsker arbejdet i et lyrisk udtryk.

Babak

Nørrebro, '92,
På grænsen til Bispebjerg
Før der var hipster her
Rygerklub som nabo
Slåskamp i hver frikvarter
Det store og det lille
Altid Salim,
Gemte sig bag
Toilet i gården med kvælertag
Alle vidste hans far tog bæltet af
Forelsket i Tina
Dengang Yasin blev sendt hjem til Palæstina
Rojan blev først voldtaget et år senere
Myrdet og efterladt i gårdens container
7 år gammel
Bare børn

'Peter

Jeg glemmer at sige at min mor er brasilianer og ikke har nogen som helst forbindelse til Danmark før hun møder min fader som er fysiker på CERN, den store partikelaccelerator i Schweiz. Pludselig tog vi til byen Lagoa Santa hvor Peter Lund på ryggen af bjerggeder med sabelformede gevir, altså den danske naturforsker fra 1800 taller endte sine dage og tilbragte mere end 40 år på at udgrave over 800 huler og systematisere tusindevis af dyreknogler, mest af alt kæmpepattedyr fra en tidligere tidsalder, den kvarternære som slutter for 10 000 år siden. Så i 1845 fandt han menneskekranier i netop de lag. Det var totalt omvæltende for ham han troede mennesker blev skabt af gud for 6000 år siden, og både hans og mit hjerte begyndte at banke hurtigt. Hvis der havde været mennesker i Brasilien for 12 000 år siden måtte de enten være rejst meget hurtigt dertil fra nordamerika eller været kommet af en anden vej tidligere... Da jeg så læste en brasiliansk forskers serie af videnskabelige artikler som foreslog en migrations forbindelse til Australien var jeg ved at eksplodere

Peter

Fortalt fra dansende skygger på væggen
Skyggerne tager form, tager krop, får farver
I mit reagensglas, jeg kopierer I essensen mønstre
I billionvis
Små tre-dimensionelle former som lynet sig op når
enzymene
Glider henover millioner års evolution
I kvantesekund et glimt af menneskets narrestreger
Så meget variation, så meget tilfælles
Så meget at rumme, så meget at fortælle!

Babak

Jeg føler flammen fra danskhedsdebatten op
igennem 00'erne, mine teenageår, har efterladt
mig forbrændt; jeg var udsat for identitetsmæssig
afpresning – jeg blev som så mange andre
aftvunget et enkelt simpelt endegyldigt svar
på "hvad jeg er", typisk struktureret omkring
en nationalitet/etnicitet. Og jeg endte som så
mange andre at omfavne med en ikke-identitet,
"indvandrer". Alternativt stillede jeg mig dybt i
tomme kategori, som jeg stadig ikke ved hvad
indeholder.

Peter

Flere hundrede af kranier har kigget mig øjnene
Mens jeg holdt dem i mine hule hænder
Fra skrivebordspulte i Kasakhstan
Kirgisistan, fra golde steppe ørkener, fra
middelhavs øer og tropiske regnskove
Ubehjælpelige bjerge, og mørke kældre,
Grænser/forbindelser
Millioner af små molekyler som danser I mit glas
Livets selvorganiserede maskineri
Koden, det blå print, det er udgangspunktet for dig
Og dine børn, det har sin egen vilje

Babak

Min mor TVANG mig til at gå til
modersmålsundervisning som barn. Jeg skulle lære
at læse og skrive persisk. Jeg HADEDE det. En gang
om ugen, midt i den bedste legetid efter skole, midt
i stikbold og 3 mod 3 på øverste sal i fritidshjemmet
skulle jeg pludselig TILBAGE til skolen. Det var
uretfærdigt. Men min mor var nådesløs. I 10 år
kastede hun tomme trusler om at smide mig ud
hjemme fra, hvis jeg ikke gik til undervisningen. Og
det er jeg taknemmelig for i dag.

For som voksen er jeg begyndt at udforske mit
andet jeg, mit andet hjem, mit ophav og de steder,
der har formet hvem mine forældre og derfor
hvem jeg er. Og det har kun været muligt, fordi jeg
har haft den sproglige base – spinkel som den end
stadig måtte være – til at begå mig i Iran. Hvordan
kunne jeg skrive til min familie, vi talte ikke det
samme sprog. Vi skrev med øjnene, skrev os tæt på
hinanden da vi så hinanden for første gang 18 år
efter min fødsel. Vi skrev med arme og ben, vi skrev
med maden, vi græd og vi lo, mens skriften, blev
min enetale.

Stoltheden over at kende til flere verdener, over
min etnicitet over at forstå indforståetheder som
at tilbyde (og afvise) te mindst tre gange, over den
fælles fortælling, opdigtet og konstrueret den end
måtte være, som jeg pludselig indser jeg er og altid
har været en del af. Glæden ved mit eget navn,
som jeg siden barnsben har været ked af, og endda
spurgt min mor om jeg måtte ændre til Christian
eller noget lignende DANSK og normalt.

Peter

At blive beskyldt for imperialism, for at videreføre kolonial naturvidenskabelig tradition for klassifikation af kulturelle grupper som essentielle racekategorier –det er et ansvar og en smerte som må være ubærlig for enhver velmenende nysgerrig antropolog. I rædslens skygge har jeg, rystet i min grundvold, overvejet om de døde, om fortidens skeletter burde få lov at hvile i fred, forblive dækket til af jorden og aldrig se lyset – hvis konsekvenserne er at det lys, holdes oppe og opretholder et politisk system og en politisk bevidsthed med iboende interesser for klasseskel og diskrimination

Monia:

Vi var aldrig politiske,
vi var altid
i et langstrakt savn.
Vi skrev om savnet,
for at sige:
Her er vores savn.
Men skriften svarede:
"Savnet tilhører ikke jer.
Jeres fastres øjne
er alle fastres øjne,
der hvisker:
'Vi elsker jer
på trods af alle
grænser og visumregler
og udvekslingsaftaler
og pengeoverførsler
og bølgeslag
i Verden.

Konklusionen efter workshoppen er, at vi gerne fremover vil arbejde med tekster hvor stemmerne fletter sig ind i hinanden, blander sig og fortællingerne perspektiverer hinanden.